

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 151



Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 60

15 mai 2017

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2017/C 151/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2017/C 151/02 Cauza C-158/14: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State – Țările de Jos) – A, B, C, D/Minister van Buitenlandse Zaken [Trimitere preliminară — Politica externă și de securitate comună (PESC) — Măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului — Poziția comună 2001/931/PESC — Decizia-cadru 2002/475/JAI — Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 — Articolul 2 alineatul (3) — Înscrierea organizației „Tigrii Eliberării din Tamil Eelam (LTTE)” pe lista persoanelor, a grupurilor și a entităților implicate în acte de terorism — Întrebare preliminară privind validitatea acestei înscrieri — Conformitate cu dreptul internațional umanitar — Noțiunea „act de terorism” — Activități ale forțelor armate pe durata unui conflict armat] 2

2017/C 151/03 Cauza C-157/15: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Hof van Cassatie – Belgia) – Samira Achbita, Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding/G4S Secure Solutions NV (Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 2000/78/CE — Egalitate de tratament — Discriminare pe motive de apartenență religioasă sau convingeri — Regulament intern al unei întreprinderi care interzice lucrătorilor purtarea de semne vizibile de natură politică, filozofică sau religioasă la locul de muncă — Discriminare directă — Absență — Discriminare indirectă — Interdicție impusă unei lucrătoare de a purta un văl islamic) . . . 3

RO

2017/C 151/04	Cauza C-162/15 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 martie 2017 – Evonik Degussa GmbH/Comisia Europeană [Recurs — Concurență — Articolele 101 și 102 TFUE — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 30 — Decizie a Comisiei de constatare a unei înțelegeri nelegale pe piața europeană a peroxidului de hidrogen și a perboratului — Publicarea unei versiuni neconfidențiale extinse a acestei decizii — Respingerea unei cereri de aplicare a regimului de confidențialitate în privința anumitor informații — Mandatul consilierului-auditor — Decizia 2011/695/UE — Articolul 8 — Confidențialitate — Protecția secretului profesional — Articolul 339 TFUE — Noțiunea „secrete de afaceri sau alte informații confidențiale” — Informații care provin dintr-o cerere de clemență — Respingere a cererii de aplicare a regimului de confidențialitate — Încredere legitimă]	4
2017/C 151/05	Cauza C-188/15: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Asma Bougnaoui, Association de défense des droits de l’homme (ADDH)/Micropole SA, anciennement Micropole Univers SA (Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 2000/78/CE — Egalitate de tratament — Discriminare pe motive de apartenență religioasă sau convingeri — Cerință profesională esențială și determinantă — Noțiune — Dorința unui client ca prestațiile să nu fie efectuate de o lucrătoare care poartă un văl islamic)	4
2017/C 151/06	Cauza C-323/15 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 martie 2017 – Polynt SpA/New Japan Chemical, REACh ChemAdvice GmbH, Agenția Europeană pentru Produse Chimice, Sitre Srl, Regatul Țărilor de Jos, Comisia Europeană [Recurs — Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 (Regulamentul REACH) — Articolul 57 litera (f) — Autorizare — Substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită — Identificare — Nivel de îngrijorare echivalent — Anhidrida ciclohexan-1,2-dicarboxilică, anhidrida cis-ciclohexan-1,2-dicarboxilică și anhidrida trans-ciclohexan-1,2-dicarboxilică]	5
2017/C 151/07	Cauza C-324/15 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 martie 2017 – Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA/New Japan Chemical REACh ChemAdvice GmbH, Sitre Srl, Agenția Europeană pentru Produse Chimice, Regatul Țărilor de Jos, Comisia Europeană [Recurs — Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 (Regulamentul REACH) — Articolul 57 litera (f) — Autorizare — Substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită — Identificare — Nivel de îngrijorare echivalent — Anhidrida hexahidrometilftalică, anhidrida hexahidro-4-metilftalică, anhidrida hexahidro-1-metilftalică și anhidrida hexahidro-3-metilftalică]	6
2017/C 151/08	Cauza C-414/15 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 martie 2017 – Stichting Woonlinie, Woningstichting Volksbelang, Stichting Woonstede/Comisia Europeană, Regatul Belgiei, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) [Recurs — Ajutoare de stat — Ajutoare existente — Articolul 108 alineatul (1) TFUE — Scheme de ajutor în favoarea societăților pentru locuințe sociale — Regulamentul (CE) nr. 659/1999 — Articolele 17, 18 și 19 — Aprecieri de către Comisie a compatibilității cu piața internă a unei scheme de ajutor existente — Propunere de măsuri adecvate — Angajamente asumate de autoritățile naționale de a se conforma dreptului Uniunii — Decizie de compatibilitate — Întinderea controlului jurisdicțional — Efecte juridice]	6
2017/C 151/09	Cauza C-415/15 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 martie 2017 – Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl/Comisia Europeană, Regatul Belgiei, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) [Recurs — Ajutoare de stat — Ajutoare existente — Articolul 108 alineatul (1) TFUE — Scheme de ajutor în favoarea societăților pentru locuințe sociale — Regulamentul (CE) nr. 659/1999 — Articolele 17, 18 și 19 — Aprecieri de către Comisie a compatibilității cu piața internă a unei scheme de ajutor existente — Propunere de măsuri adecvate — Angajamente asumate de autoritățile naționale de a se conforma dreptului Uniunii — Decizie de compatibilitate — Întinderea controlului jurisdicțional — Efecte juridice]	7
2017/C 151/10	Cauza C-493/15: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 16 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – Agenzia delle Entrate/Marco Identi [Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată — Articolul 4 alineatul (3) TUE — A șasea directivă — Ajutoare de stat — Procedura de eliberare de datorii a persoanelor fizice aflate în insolvență („esdebitazione”) — Neexigibilitatea datoriilor de TVA]	7

2017/C 151/11	Cauza C-528/15: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší správní soud – Republica Cehă) – Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie/Salah Al Chodor, Ajlin Al Chodor, Ajvar Al Chodor [Trimitere preliminară — Criterii și mecanisme de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională — Regulamentul (UE) nr. 604/2013 (Dublin III) — Articolul 28 alineatul (2) — Detenție în scopul transferului — Articolul 2 litera (n) — Risc ridicat de sustragere de la procedură — Criterii obiective — Lipsa unei definiții legale]	8
2017/C 151/12	Cauza C-536/15: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Țările de Jos) – Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV/Autoriteit Consument en Markt (ACM) [Trimitere preliminară — Rețele și servicii de comunicații electronice — Directiva 2002/22/CE — Articolul 25 alineatul (2) — Servicii de informații privind abonații și de registre de abonați — Directiva 2002/58/CE — Articolul 12 — Registre de abonați — Punere la dispoziție a datelor cu caracter personal privind abonații pentru furnizarea de servicii de informații privind abonații accesibile publicului și de registre de abonați — Consimțământul abonatului — Diferențiere în funcție de statul membru în care sunt furnizate serviciile de informații privind abonații accesibile publicului și de registre de abonați — Principiul nediscriminării]	9
2017/C 151/13	Cauza C-563/15: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 15 martie 2017 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 2008/98/CE — Articolele 13 și 15 — Gestionarea deșeurilor — Protecția sănătății umane și a mediului — Răspundere — Depozite de deșeuri)	9
2017/C 151/14	Cauza C-3/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Hof van beroep te Brussel – Belgia) – Lucio Cesare Aquino/Belgische Staat (Trimitere preliminară — Dreptul Uniunii — Drepturi acordate particularilor — Încălcare de către o instanță — Întrebări preliminare — Sesizarea Curții — Instanță națională de ultim grad)	10
2017/C 151/15	Cauza C-47/16: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 16 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa – Letonia) – Valsts ieņēmumu dienests/„Veloserviss” SIA [Trimiterea preliminară — Uniunea vamală — Codul vamal comunitar — Articolul 220 alineatul (2) litera (b) — Recuperare ulterioară a taxelor la import — Încredere legitimă — Condiții de aplicare — Eroare din partea autorităților vamale — Obligația importatorului de a acționa cu bună-credință și de a verifica împrejurările eliberării certificatului de origine tip A — Mijloace de probă — Raportul Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF)]	11
2017/C 151/16	Cauza C-138/16: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 16 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Handelsgericht Wien – Austria) – Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM)/Zürs.net Betriebs GmbH [Trimitere preliminară — Proprietate intelectuală — Dreptul de autor și drepturile conexe în societatea informațională — Directiva 2001/29/CE — Dreptul de comunicare publică a operelor — Articolul 3 alineatul (1) — Excepții și limitări — Articolul 5 alineatul (3) litera (o) — Difuzarea programelor de televiziune printr-o rețea locală de cablu — Reglementare națională care prevede excepții pentru instalațiile care permit accesul a cel mult 500 de utilizatori abonați, precum și pentru retransmisia programelor radiodifuziunii publice pe teritoriul național]	12
2017/C 151/17	Cauza C-211/16: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 16 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Commissione Tributaria Provinciale di Torino – Italia) – Bimotor SpA/Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale II di Torino (Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată — Principiul neutralității fiscale — Reglementare națională care prevede un plafon maxim fix care limitează cuantumul rambursării sau al compensării creditului sau al excedentului de taxă pe valoarea adăugată)	13

2017/C 151/18	Cauza C-253/16: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – FlibTravel International SA, Leonard Travel International SA/AAL Renting SA și alții (Trimitere preliminară — Articolul 96 TFUE — Aplicabilitate — Reglementare națională prin care se interzice serviciilor de taximetrie punerea la dispoziție de locuri individuale — Reglementare națională prin care se interzice serviciilor de taximetrie prestabilirea destinației — Reglementare națională prin care se interzice serviciilor de taximetrie racolarea clienților)	13
2017/C 151/19	Cauza C-615/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 28 noiembrie 2016 – Giovanna Judith Kerr/Fazenda Pública	14
2017/C 151/20	Cauza C-26/17 P: Recurs introdus la 19 ianuarie 2017 de Birkenstock Sales GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 9 noiembrie 2016 în cauza T-579/14, Birkenstock Sales GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)	14
2017/C 151/21	Cauza C-32/17 P: Recurs introdus la 23 ianuarie 2017 de Apcoa Parking Holdings GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 8 noiembrie 2016 în cauzele conexe T-268/15 și T-272/15, Apcoa Parking Holdings GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)	15
2017/C 151/22	Cauza C-74/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Düsseldorf (Germania) la 10 februarie 2017 – Jonathan Heintges/Germanwings GmbH	17
2017/C 151/23	Cauza C-75/17 P: Recurs introdus la 9 februarie 2017 de Fiesta Hotels & Resorts, S.L. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 30 noiembrie 2016 în cauza T-217/15, Fiesta Hotels & Resorts/EUIPO – Residencial Palladium (Palladium Palace Ibiza Resort & Spa)	17
2017/C 151/24	Cauza C-76/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 13 februarie 2017 – SC Petrotel-Lukoil SA, Maria Magdalena Georgescu/Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice	19
2017/C 151/25	Cauza C-94/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 23 februarie 2017 – Rafael Ramón Escobedo Cortés/Banco de Sabadell S.A.	19
2017/C 151/26	Cauza C-96/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social de Terrassa (Spania) la 22 februarie 2017 – Gardenia Vernaza Ayovi/Consortii Sanitari de Terrassa	20
2017/C 151/27	Cauza C-102/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de Contas (Portugalia) la 28 februarie 2017 – Secretaria Regional de Saúde dos Açores/Ministério Público	21
2017/C 151/28	Cauza C-121/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice (Chancery Division) (Regatul Unit) la 8 martie 2017 – Teva UK Ltd, Accord Healthcare Ltd, Lupin Ltd, Lupin (Europe) Ltd, Generics (UK) cu denumirea comercială „Mylan”/Gilead Sciences Inc.	21
2017/C 151/29	Cauza C-122/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal (Irlanda) la 9 martie 2017 – David Smith/Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Ireland, Attorney General	22
2017/C 151/30	Cauza C-127/17: Acțiune introdusă la 10 martie 2017 – Comisia Europeană/Republica Polonă	22
2017/C 151/31	Cauza C-128/17: Acțiune introdusă la 10 martie 2017 – Republica Polonă/Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene	24

2017/C 151/32	Cauza C-138/17 P: Recurs introdus la 17 martie 2017 de Uniunea Europeană, reprezentată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) din 10 ianuarie 2017 în cauza T-577/14, Gascogne Sack Deutschland și Gascogne/Uniunea Europeană	25
2017/C 151/33	Cauza C-146/17 P: Recurs introdus la 22 martie 2017 de Gascogne Sack Deutschland GmbH și de Gascogne S.A. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) din 10 ianuarie 2017 în cauza T-577/14, Gascogne Sack Deutschland și Gascogne/Uniunea Europeană	26
Tribunalul		
2017/C 151/34	Cauza T-681/14: Hotărârea Tribunalului din 28 martie 2017 – El-Qaddafi/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva Libiei — Înghetarea fondurilor — Restricții privind intrarea sau trecerea în tranzit pe teritoriul Uniunii — Menținerea numelui reclamantei — Drept la apărare — Obligația de motivare”)	28
2017/C 151/35	Cauza T-112/15: Hotărârea Tribunalului din 30 martie 2017 – Grecia/Comisia [„FEOGA — Secțiunea «Garantare» — FEAGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 — Regulamentul (CE) nr. 796/2004 — Schemă de ajutoare pe suprafață — Noțiunea de pășuni permanente — Obligația de motivare — Proportionalitate — Corecție financiară forfetară — Deducerea corecției anterioare”]	29
2017/C 151/36	Cauza T-210/15: Hotărârea Tribunalului din 28 martie 2017 – Deutsche Telekom/Comisia [„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente aferente unei proceduri de aplicare a normelor de concurență — Refuzul accesului — Obligația de motivare — Excepție privind protecția intereselor comerciale ale unui terț — Excepție privind protecția obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit — Interes public superior — Consultarea terților — Transparență — Lipsa unui răspuns la o cerere de confirmare în termenele stabilite”]	29
2017/C 151/37	Cauza T-387/15: Hotărârea Tribunalului din 29 martie 2017 – J & Joy/EUIPO – Joy-Sportswear (J AND JOY) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Marca Uniunii Europene verbală J AND JOY — Marcă națională figurativă anterioară joy SPORTSWEAR — Motive relative de refuz — Risc de confuzie — Similitudine a produselor — Similitudine a semnelor — Criterii de apreciere — Marcă complexă — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	30
2017/C 151/38	Cauza T-388/15: Hotărârea Tribunalului din 29 martie 2017 – J & Joy/EUIPO – Joy-Sportswear (JN-JOY) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Marcă a Uniunii Europene verbală JN-JOY — Marcă națională figurativă anterioară joy SPORTSWEAR — Motive relative de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea produselor — Similitudinea semnelor — Criterii de apreciere — Marcă complexă — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	31
2017/C 151/39	Cauza T-389/15: Hotărârea Tribunalului din 29 martie 2017 – J & Joy/EUIPO – Joy-Sportswear (J&JOY) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Marca Uniunii Europene figurativă J&JOY — Marca națională figurativă anterioară joy SPORTSWEAR — Motive relative de refuz — Risc de confuzie — Similitudine a produselor — Similitudine a semnelor — Criterii de apreciere — Marcă complexă — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	31
2017/C 151/40	Cauza T-501/15: Hotărârea Tribunalului din 29 martie 2017 – Țările de Jos/Comisia [„FEAGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Sistem integrat de administrare și control — Reduceri și excluderi în caz de nerespectare a normelor de ecocondiționalitate — Nerespectare minoră — Articolul 24 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 — Articolul 71 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 — Sarcina probei — Interpretarea anexei II la Regulamentul (CE) nr. 73/2009”]	32

2017/C 151/41	Cauza T-538/15: Hotărârea Tribunalului din 28 martie 2017 – Regent University/EUIPO – Regent's College (REGENT UNIVERSITY) [„Marca Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbală REGENT UNIVERSITY — Marca națională figurativă anterioară REGENT'S COLLEGE — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	33
2017/C 151/42	Cauza T-638/15: Hotărârea Tribunalului din 29 martie 2017 – Alcohol Countermeasure Systems (International)/EUIPO – Lion Laboratories (ALCOLOCK) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbale ALCOLOCK — Marca Regatului Unit verbală ALCOLOCK — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (1) literele (a) și (b) și articolul 53 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Utilizare serioasă a mărcii anterioare”] . .	33
2017/C 151/43	Cauza T-733/15: Hotărârea Tribunalului din 28 martie 2017 – Portugalia/Comisia („Neexecutarea unei hotărâri a Curții prin care se constată neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Penalitate cu titlu cominatoriu — Decizie de lichidare a penalității cu titlu cominatoriu — Abrogarea măsurii naționale în litigiu — Data încetării neîndeplinirii obligațiilor”)	34
2017/C 151/44	Cauza T-28/16: Hotărârea Tribunalului din 3 aprilie 2017 – Germania/Comisia („FEGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Dezvoltare rurală — Comasări ale terenurilor și renovări ale satelor — Criterii de selectare a operațiunilor — Principiul cooperării loiale — Subsidiaritate — Încredere legitimă — Proportionalitate — Obligația de motivare”)	34
2017/C 151/45	Cauza T-209/16: Hotărârea Tribunalului din 30 martie 2017 – Apax Partners UK/EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX PARTNERS) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale APAX PARTNER — Marca internațională verbală anterioară APAX — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea serviciilor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	35
2017/C 151/46	Cauza T-215/16: Hotărârea Tribunalului din 3 aprilie 2017 – Cop/EUIPO – Conexa (AMPHIBIAN) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca figurativă AMPHIBIAN — Motive absolute de refuz — Caracter distinctiv — Lipsa caracterului descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	36
2017/C 151/47	Cauza T-117/17: Acțiune introdusă la 23 februarie 2017 – Proximus/Consiliul	36
2017/C 151/48	Cauza T-124/17: Acțiune introdusă la 22 februarie 2017 – Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton Dimosion Ergon/BCE	37
2017/C 151/49	Cauza T-161/17: Acțiune introdusă la 11 martie 2017 – Le Pen/Parlamentul	38
2017/C 151/50	Cauza T-166/17: Acțiune introdusă la 8 martie 2017 – EKETA/Comisia	39
2017/C 151/51	Cauza T-168/17: Acțiune introdusă la 16 martie 2017 – CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs/Comisia	40
2017/C 151/52	Cauza T-169/17: Acțiune introdusă la 17 martie 2017 – Ralph/EUIPO	40
2017/C 151/53	Cauza T-177/17: Acțiune introdusă la 15 martie 2017 – EKETA/Comisia	41
2017/C 151/54	Cauza T-183/17: Acțiune introdusă la 21 martie 2017 – Menta y Limón Decoración/EUIPO – Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma (Reprezentarea unui bărbat în costum regional)	42
2017/C 151/55	Cauza T-189/17: Acțiune introdusă la 20 martie 2017 – EKETA/Comisia	43
2017/C 151/56	Cauza T-190/17: Acțiune introdusă la 22 martie 2017 – EKETA/Comisia	44

2017/C 151/57	Cauza T-195/17: Acțiune introdusă la 27 martie 2017 – CeramTec/EUIPO – C5 Medical Werks (Nuanță de roz)	44
2017/C 151/58	Cauza T-196/17: Acțiune introdusă la 27 martie 2017 – Naftogaz of Ukraine/Comisia	45
2017/C 151/59	Cauza T-197/17: Acțiune introdusă la 28 martie 2017 – Abel și alții/Comisia	46
2017/C 151/60	Cauza T-198/17: Acțiune introdusă la 29 martie 2017 – EKETA/Comisia	47

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2017/C 151/01)

Ultima publicație

JO C 144, 8.5.2017

Publicații anterioare

JO C 129, 24.4.2017

JO C 121, 18.4.2017

JO C 112, 10.4.2017

JO C 104, 3.4.2017

JO C 95, 27.3.2017

JO C 86, 20.3.2017

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State – Țările de Jos) – A, B, C, D/Minister van Buitenlandse Zaken

(Cauza C-158/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Politica externă și de securitate comună (PESC) — Măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului — Poziția comună 2001/931/PESC — Decizia-cadru 2002/475/JAI — Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 — Articolul 2 alineatul (3) — Înscrierea organizației „Tigrii Eliberării din Tamil Eelam (LTTE)” pe lista persoanelor, a grupurilor și a entităților implicate în acte de terorism — Întrebare preliminară privind validitatea acestei înscrieri — Conformitate cu dreptul internațional umanitar — Noțiunea „act de terorism” — Activități ale forțelor armate pe durata unui conflict armat]

(2017/C 151/02)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Apelanți: A, B, C, D

Intimat: Minister van Buitenlandse Zaken

Dispozitivul

- 1) Nu este evident, în sensul jurisprudenței întemeiate pe Hotărârea din 9 martie 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C 188/92, EU:C:1994:90), și pe Hotărârea din 15 februarie 2001, Nachi Europe (C 239/99, EU:C:2001:101), că ar fi fost admisibile acțiuni în anulare formulate, în fața Tribunalului Uniunii Europene, de persoane care se află într-o situație precum cea a apelanților din litigiul principal, împotriva Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 610/2010 al Consiliului din 12 iulie 2010 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1285/2009 sau împotriva actelor Uniunii anterioare acestui regulament de punere în aplicare, referitoare la înscrierea entității „Tigrii Eliberării din Tamil Eelam (LTTE)” pe lista prevăzută la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 al Consiliului din 27 decembrie 2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului.

- 2) Întrucât Poziția comună 2001/931/PESC a Consiliului din 27 decembrie 2001 privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și Regulamentul nr. 2580/2001 nu se opun ca activitățile forțelor armate pe durata unui conflict armat, în sensul dreptului internațional umanitar, să constituie „acte de terorism”, în sensul acestor acte ale Uniunii, faptul că activitățile entității „Tigrii Eliberării din Tamil Eelam (LTTE)” pot constitui astfel de activități nu afectează validitatea Regulamentului de punere în aplicare nr. 610/2010, precum și a actelor Uniunii anterioare acestui regulament de punere în aplicare, referitoare la înscrisul menționat la punctul 1 din prezentul dispozitiv.

(¹) JO C 194, 24.6.2016.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Hof van Cassatie – Belgia) – Samira Achbita, Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding/G4S Secure Solutions NV

(Cauza C-157/15) (¹)

(Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 2000/78/CE — Egalitate de tratament — Discriminare pe motive de apartenență religioasă sau convingeri — Regulament intern al unei întreprinderi care interzice lucrătorilor purtarea de semne vizibile de natură politică, filozofică sau religioasă la locul de muncă — Discriminare directă — Absență — Discriminare indirectă — Interdicție impusă unei lucrătoare de a purta un văl islamic)

(2017/C 151/03)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie

Părțile din procedura principală

Recurenți: Samira Achbita, Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Intimată: G4S Secure Solutions NV

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă trebuie interpretat în sensul că interdicția de a purta un văl islamic care decurge dintr-o normă internă a unei întreprinderi private care interzice purtarea vizibilă a oricărui semn politic, filozofic sau religios la locul de muncă nu constituie o discriminare directă pe motive de apartenență religioasă sau convingeri în sensul acestei directive.

În schimb, o asemenea normă internă a unei întreprinderi private este susceptibilă să constituie o discriminare indirectă în sensul articolului 2 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2000/78 dacă se stabilește că obligația în aparență neutră pe care o prevede determină, în fapt, un dezavantaj special pentru persoanele care aderă la o religie sau la anumite convingeri, cu excepția cazului în care este obiectiv justificată de un obiectiv legitim precum urmărirea de către angajator, în relațiile sale cu clienții, a unei politici de neutralitate politică, filozofică, precum și religioasă, iar modalitățile de realizare a acestui obiectiv sunt adecvate și necesare, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.

(¹) JO C 205, 22.6.2015

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 martie 2017 – Evonik Degussa GmbH/Comisia Europeană
(Cauza C-162/15 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Concurență — Articolele 101 și 102 TFUE — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 30 — Decizie a Comisiei de constatare a unei înțelegeri nelegale pe piața europeană a peroxidului de hidrogen și a perboratului — Publicarea unei versiuni neconfidențiale extinse a acestei decizii — Respingerea unei cereri de aplicare a regimului de confidențialitate în privința anumitor informații — Mandatul consilierului-auditor — Decizia 2011/695/UE — Articolul 8 — Confidențialitate — Protecția secretului profesional — Articolul 339 TFUE — Noțiunea „secrete de afaceri sau alte informații confidențiale” — Informații care provin dintr-o cerere de clemență — Respingere a cererii de aplicare a regimului de confidențialitate — Încredere legitimă]

(2017/C 151/04)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Evonik Degussa GmbH (reprezentanți: C. Steinle, C. von Köckritz și A. Richter, Rechtsanwälte)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Meessen, M. Kellerbauer și F. van Schaik, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 28 ianuarie 2015, Evonik Degussa/Comisia (T-341/12, EU:T:2015:51) în măsura în care, prin aceasta, Tribunalul a statuat că consilierul-auditor și-a declinat în mod întemeiat competența de a răspunde la obiecțiunile, invocate de Evonik Degussa GmbH în temeiul respectării principiilor protecției încrederii legitime și egalității de tratament, la publicarea avută în vedere a unei versiuni neconfidențiale detaliate a Deciziei C(2006) 1766 final a Comisiei din 3 mai 2006 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE împotriva Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB, Eka Chemicals AB, Degussa AG, Edison SpA, FMC Corporation, FMC Foret SA, Kemira OYJ, L’Air Liquide SA, Chemoxal SA, Snia SpA, Caffaro Srl, Solvay SA/NV, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA și Arkema SA (cazul COMP/F/38.620 – Peroxid de hidrogen și perborat).
- 2) Respinge în rest recursul.
- 3) Anulează Decizia C(2012) 3534 final a Comisiei din 24 mai 2012 de respingere a cererii de aplicare a regimului de confidențialitate formulate de Evonik Degussa GmbH în măsura în care, prin aceasta, consilierul-auditor și-a declinat competența de a răspunde la obiecțiunile menționate la punctul 1 din dispozitivul prezentei hotărâri.
- 4) Evonik Degussa GmbH și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 198, 15.6.2015.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Asma Bougnaoui, Association de défense des droits de l’homme (ADDH)/Micropole SA, anciennement Micropole Univers SA

(Cauza C-188/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 2000/78/CE — Egalitate de tratament — Discriminare pe motive de apartenență religioasă sau convingeri — Cerință profesională esențială și determinantă — Noțiune — Dorința unui client ca prestațiile să nu fie efectuate de o lucrătoare care poartă un văl islamic)

(2017/C 151/05)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurente: Asma Bougnaoui, Association de défense des droits de l'homme (ADDH)

Intimată: Micropole SA, anciennement Micropole Univers SA

Dispozitivul

Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă trebuie interpretat în sensul că voința unui angajator de a ține seama de dorința unui client ca prestările de servicii să nu mai fie efectuate de o salariată care poartă un văl islamic nu poate fi considerată o cerință profesională esențială și determinantă în sensul acestei dispoziții.

⁽¹⁾ JO C 221, 6.7.2015.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 martie 2017 – Polynt SpA/New Japan Chemical, REACH ChemAdvice GmbH, Agenția Europeană pentru Produse Chimice, Sitre Srl, Regatul Țărilor de Jos, Comisia Europeană

(Cauza C-323/15 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 (Regulamentul REACH) — Articolul 57 litera (f) — Autorizare — Substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită — Identificare — Nivel de îngrijorare echivalent — Anhidrida ciclohexan-1,2-dicarboxilică, anhidrida cis-ciclohexan-1,2-dicarboxilică și anhidrida trans-ciclohexan-1,2-dicarboxilică]

(2017/C 151/06)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Polynt SpA (reprezentanți: C. Mereu și M. Grunchard, avocați)

Celelalte părți din procedură: New Japan Chemical (reprezentanți: C. Mereu și M. Grunchard, avocați), REACH ChemAdvice GmbH, (reprezentanți: C. Mereu și M. Grunchard, avocați), Sitre Srl (reprezentanți: C. Mereu și M. Grunchard, avocați), Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) (reprezentanți: M. Heikkilä și C. Buchanan, W. Broere, și T. Zbihlejš, agenți, asistați de J. Stuyck, advocaat), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: C. Schillemans și M. Bulterman, agenți), Comisia Europeană (reprezentanți: D. Kukovec și K. Mifsud-Bonnici, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Polynt SpA suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA).
- 3) Regatul Țărilor de Jos și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 4) New Japan Chemical și REACH ChemAdvice GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 311, 21.9.2015.

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 martie 2017 – Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA/
New Japan Chemical REACH ChemAdvice GmbH, Sitre Srl, Agenția Europeană pentru Produse
Chimice, Regatul Țărilor de Jos, Comisia Europeană**

(Cauza C-324/15 P) ⁽¹⁾

**[Rekurs — Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 (Regulamentul REACH) — Articolul 57 litera (f) —
Autorizare — Substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită — Identificare — Nivel de
îngrijorare echivalent — Anhidrida hexahidrometilftalică, anhidrida hexahidro-4-metilftalică, anhidrida
hexahidro-1-metilftalică și anhidrida hexahidro-3-metilftalică]**

(2017/C 151/07)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA (reprezentanți: C. Mereu și M. Grunchard, avocați)

Celelalte părți din procedură: New Japan Chemical (reprezentanți: C. Mereu și M. Grunchard, avocați), REACH ChemAdvice GmbH, (reprezentanți: C. Mereu și M. Grunchard, avocați), Sitre Srl (reprezentanți: C. Mereu și M. Grunchard, avocați), Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) (reprezentanți: M. Heikkilä, C. Buchanan, W. Broere și T. Zbihlejš, agenți, asistați de J. Stuyck, avocat), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: C. Schillemans și M. Bulterman, agenți), Comisia Europeană (reprezentanți: D. Kukovec și K. Mifsud-Bonnici, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Hitachi Chemical Europe GmbH și Polynt SpA suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA).
- 3) Regatul Țărilor de Jos și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 4) New Japan Chemical și REACH ChemAdvice GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 311, 21.9.2015

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 martie 2017 – Stichting Woonlinie, Woningstichting
Volksbelang, Stichting Woonstede/Comisia Europeană, Regatul Belgiei, Vereniging van Institutionele
Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN)**

(Cauza C-414/15 P) ⁽¹⁾

**[Rekurs — Ajutoare de stat — Ajutoare existente — Articolul 108 alineatul (1) TFUE — Scheme de ajutor
în favoarea societăților pentru locuințe sociale — Regulamentul (CE) nr. 659/1999 — Articolele 17, 18 și
19 — Aprecieri de către Comisie a compatibilității cu piața internă a unei scheme de ajutor existente —
Propuneri de măsuri adecvate — Angajamente asumate de autoritățile naționale de a se conforma
dreptului Uniunii — Decizie de compatibilitate — Întinderea controlului jurisdicțional — Efecte juridice]**

(2017/C 151/08)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Recurente: Stichting Woonlinie, Woningstichting Volksbelang, Stichting Woonstede (reprezentanți: L. Hancher, E. Besselink și P. Glazener, advocaten)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Noë și P.J. Loewenthal, agenți), Regatul Belgiei, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (reprezentant: M. Meulenbelt, avocat)

Dispozitivul

- 1) Anulează Ordonanța Tribunalului Uniunii Europene din 12 mai 2015, Stichting Woonlinie și alții/Comisia (T-202/10 RENV, nepublicată, EU:T:2015:287).
- 2) Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 337, 12.10.2015.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 martie 2017 – Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl/Comisia Europeană, Regatul Belgiei, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN)

(Cauza C-415/15 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Ajutoare de stat — Ajutoare existente — Articolul 108 alineatul (1) TFUE — Scheme de ajutor în favoarea societăților pentru locuințe sociale — Regulamentul (CE) nr. 659/1999 — Articolele 17, 18 și 19 — Aprecieri de către Comisie a compatibilității cu piața internă a unei scheme de ajutor existente — Propunere de măsuri adecvate — Angajamente asumate de autoritățile naționale de a se conforma dreptului Uniunii — Decizie de compatibilitate — Întinderea controlului jurisdicțional — Efecte juridice]

(2017/C 151/09)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Recurente: Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (reprezentanți: L. Hancher, E. Besselink și P. Glazener, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Noë și P.J. Loewenthal, agenți), Regatul Belgiei, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (reprezentant: M. Meulenbelt, avocat)

Dispozitivul

- 1) Anulează Ordonanța Tribunalului Uniunii Europene din 12 mai 2015, Stichting Woonpunt și alții/Comisia (T-203/10 RENV, nepublicată, EU:T:2015:286).
- 2) Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 337, 12.10.2015.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 16 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – Agenzia delle Entrate/Marco Identi

(Cauza C-493/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată — Articolul 4 alineatul (3) TUE — A șasea directivă — Ajutoare de stat — Procedura de eliberare de datorii a persoanelor fizice aflate în insolvență („esdebitazione”) — Neexigibilitatea datoriilor de TVA]

(2017/C 151/10)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Recurentă: Agenzia delle Entrate

Intimat: Marco Identi

Dispozitivul

Dreptul Uniunii, în special articolul 4 alineatul (3) TUE și articolele 2 și 22 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, precum și normele în materie de ajutoare de stat, trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca datoriile de taxă pe valoarea adăugată să fie declarate neexigibile în temeiul unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede o procedură de eliberare de datorii prin care o instanță poate, în anumite condiții, să declare neexigibile datoriile unei persoane fizice care nu au fost achitate la încheierea procedurii de insolvență care a fost aplicată acestei persoane.

⁽¹⁾ JO C 406, 7.12.2015.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší správní soud – Republica Cehă) – Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie/Salah Al Chodor, Ajlin Al Chodor, Ajvar Al Chodor

(Cauza C-528/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Criterii și mecanisme de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională — Regulamentul (UE) nr. 604/2013 (Dublin III) — Articolul 28 alineatul (2) — Detenție în scopul transferului — Articolul 2 litera (n) — Risc ridicat de sustragere de la procedură — Criterii obiective — Lipsa unei definiții legale]

(2017/C 151/11)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din procedura principală

Recurent: Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie

Intimați: Salah Al Chodor, Ajlin Al Chodor, Ajvar Al Chodor

Dispozitivul

Articolul 2 litera (n) și articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid, coroborate, trebuie interpretate în sensul că impun statelor membre să stabilească, într-o dispoziție obligatorie cu aplicabilitate generală, criteriile obiective pe care se bazează motivele de a considera că există un risc de sustragere de la procedură a solicitantului de protecție internațională care face obiectul unei proceduri de transfer. Lipsa unei astfel de dispoziții atrage inaplicabilitatea articolului 28 alineatul (2) din acest regulament.

⁽¹⁾ JO C 16, 18.1.2016.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Țările de Jos) – Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV/Autoriteit Consument en Markt (ACM)

(Cauza C-536/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Rețele și servicii de comunicații electronice — Directiva 2002/22/CE — Articolul 25 alineatul (2) — Servicii de informații privind abonații și de registre de abonați — Directiva 2002/58/CE — Articolul 12 — Registre de abonați — Punere la dispoziție a datelor cu caracter personal privind abonații pentru furnizarea de servicii de informații privind abonații accesibile publicului și de registre de abonați — Consimțământul abonatului — Diferențiere în funcție de statul membru în care sunt furnizate serviciile de informații privind abonații accesibile publicului și de registre de abonați — Principiul nediscriminării]

(2017/C 151/12)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Părțile din procedura principală

Reclamante: Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV

Pârâtă: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

cu participarea: European Directory Assistance NV

Dispozitivul

- 1) Articolul 25 alineatul (2) din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009, trebuie interpretat în sensul că noțiunea „cereri”, care figurează la acest articol, cuprinde și cererea făcută de o întreprindere, stabilită în alt stat membru decât cel în care sunt stabilite întreprinderile care alocă numere de telefon abonaților, care solicită informațiile relevante de care dispun aceste întreprinderi pentru furnizarea de servicii de informații privind abonații accesibile publicului și de registre de abonați, în acest stat membru și/sau în alte state membre.
- 2) Articolul 25 alineatul (2) din Directiva 2002/22, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136, trebuie interpretat în sensul că se opune ca o întreprindere, care alocă numere de telefon abonaților și care are obligația, în temeiul reglementării naționale, de a obține consimțământul acestor abonați pentru utilizarea datelor lor pentru furnizarea de servicii de informații privind abonații și de registre de abonați, să formuleze această cerere astfel încât abonații menționați să exprime în mod distinct consimțământul lor cu privire la această utilizare în funcție de statul membru în care întreprinderile care sunt susceptibile să solicite informații vizate de această dispoziție furnizează aceste servicii.

⁽¹⁾ JO C 27, 25.1.2016.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 15 martie 2017 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-563/15) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 2008/98/CE — Articolele 13 și 15 — Gestionarea deșeurilor — Protecția sănătății umane și a mediului — Răspundere — Depozite de deșeuri)

(2017/C 151/13)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Pignataro-Nolin și E. Sanfrutos Cano, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentant: A. Gavela Llopis, agent)

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea, în ceea ce privește depozitele de deșeuri din Torremolinos (Málaga), din Torrent de S'Estret (Andratx, Mallorca), din Hoya de la Yegua de Arriba (Yaiza, Lanzarote), din Barranco de Butihondo (Pájara, Fuerteventura), din La Laguna-Tiscamanita (Tuineje, Fuerteventura), din Lomo Blanco (Antigua, Fuerteventura), din Montaña de Amagro (Gáldar, Gran Canaria), din Franja Costera de Botija (Gáldar, Gran Canaria), din Cueva Lapa (Gáldar, Gran Canaria), din La Colmena (Santiago del Teide, Tenerife), din Montaña Los Giles (La Laguna, Tenerife), din Las Rosas (Güímar, Tenerife), din Barranco de Tejina (Guía de Isora, Tenerife), din Llano de Ifara (Granadilla de Abona, Tenerife), din Barranco del Carmen (Santa Cruz de La Palma, La Palma), din Barranco Jurado (Tijarafe, La Palma), din Montaña Negra (Puntagorda, La Palma), din Lomo Alto (Fuencaliente, La Palma), din Arure/Llano Grande (Valle Gran Rey, La Gomera), din El Palmar – Taguluche (Hermigua, La Gomera), din Paraje de Juan Barba (Alajeró, La Gomera), din El Altito (Valle Gran Rey, La Gomera), din Punta Sardina (Agulo, La Gomera), din Los Llanillos (La Frontera, El Hierro), din Faro de Orchilla (La Frontera, El Hierro), din Montaña del Tesoro (Valverde, El Hierro), din Arbancón (Castilla-La Mancha), din Galve de Sorbe (Castilla-La Mancha), din Hiendelaencina (Castilla-La Mancha), din Tamajón (Castilla-La Mancha), din El Casar (Castilla-La Mancha), din Cardenosa (Ávila), din Miranda de Ebro (Burgos), din Poza de la Sal (Burgos), din Acebedo (León), din Bustillo del Páramo (León), din Cármenes (León), din Gradefes (León), din Noceda del Bierzo (León), din San Millán de los Caballeros (León), din Santa María del Páramo (León), din Villaornate y Castro (León), din Cevico de La Torre (Palencia), din Palencia (Palencia), din Ahigal de los Aceiteros (Salamanca), din Alaraz (Salamanca), din Calvarrasa de Abajo (Salamanca), din Hinojosa de Duero (Salamanca), din Machacón (Salamanca), din Palaciosrubios (Salamanca), din Peñaranda de Bracamonte (Salamanca), din Salmoral (Salamanca), din Tordillos (Salamanca), din Basardilla (Segovia), din Cabezuela (Segovia), din Almaraz del Duero (Zamora), din Cañizal (Zamora), din Casaseca de las Chanas (Zamora), din La Serratilla (Abanilla), din Las Rellanas (Santomera) și din El Labradorcico (Águilas), a măsurilor necesare pentru a asigura că gestionarea deșeurilor se face fără a pune în pericol sănătatea umană și fără a dăuna mediului, și în special fără a crea riscuri pentru apă, aer, sol, faună sau floră, și că deșeurile care sunt deversate în acestea sunt tratate de comunele însele sau de un agent, de o unitate sau de o întreprindere care efectuează operațiuni de tratare a deșeurilor sau de un colector de deșeuri privat sau public, în conformitate cu articolele 4 și 13 din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13 și al articolului 15 alineatul (1) din această directivă.
- 2) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 16, 18.1.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Hof van beroep te Brussel – Belgia) – Lucio Cesare Aquino/Belgische Staat

(Cauza C-3/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Dreptul Uniunii — Drepturi acordate particularilor — Încălcare de către o instanță — Întrebări preliminare — Sesizarea Curții — Instanță națională de ultim grad)

(2017/C 151/14)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Brussel

Părțile din procedura principală

Reclamant: Lucio Cesare Aquino

Pârât: Belgische Staat

Dispozitivul

- 1) Articolul 267 al treilea paragraf TFUE trebuie interpretat în sensul că o instanță ale cărei decizii sunt supuse unei căi de atac de drept intern nu poate fi considerată drept instanță de ultim grad în cazurile în care recursul formulat împotriva unei decizii a acestei instanțe nu a fost examinat ca urmare a renunțării recurentului la recurs.
- 2) Nu este necesar să se răspundă la a doua întrebare.
- 3) Articolul 267 al treilea paragraf TFUE trebuie interpretat în sensul că o instanță de ultim grad se poate abține să adreseze o întrebare preliminară Curții atunci când un recurs este respins pentru motive de inadmisibilitate care țin de procedura în fața acestei instanțe, sub rezerva respectării principiilor echivalenței și efectivității.

⁽¹⁾ JO C 136, 18.4.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 16 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa – Letonia) – Valsts ieņēmumu dienests/„Veloserviss” SIA

(Cauza C-47/16) ⁽¹⁾

[Trimiterea preliminară — Uniunea vamală — Codul vamal comunitar — Articolul 220 alineatul (2) litera (b) — Recuperare ulterioară a taxelor la import — Încredere legitimă — Condiții de aplicare — Eroare din partea autorităților vamale — Obligația importatorului de a acționa cu bună-credință și de a verifica împrejurările eliberării certificatului de origine tip A — Mijloace de probă — Raportul Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF)]

(2017/C 151/15)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Valsts ieņēmumu dienests

Pârâtă: „Veloserviss” SIA

Dispozitivul

- 1) Articolul 220 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2700/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2000, trebuie interpretat în sensul că un importator nu poate invoca o încredere legitimă, în temeiul acestei dispoziții, pentru a se opune înscrierii ulterioare în evidența contabilă a taxelor la import, susținând buna sa credință, decât dacă sunt întrunite trei condiții cumulative. Este necesar, mai întâi, ca aceste taxe să nu fi fost percepute ca urmare a unei erori a autorităților competente înseși, apoi, ca această eroare să fie de asemenea natură încât nu ar fi putut fi detectată în condiții rezonabile de un debitor de bună-credință și, în sfârșit, ca acesta să fi respectat toate dispozițiile în vigoare în ceea ce privește declarația sa vamală. O astfel de încredere legitimă lipsește în special atunci când, deși avea motive întemeiate să se îndoiască de exactitatea unui certificat de origine tip A, un importator nu s-a informat, în cea mai mare măsură posibilă, cu privire la împrejurările eliberării acestui certificat pentru a verifica dacă aceste îndoieli erau justificate. O asemenea obligație nu semnifică însă că un importator este obligat, în general, să verifice în mod sistematic împrejurările eliberării de către autoritățile vamale ale statului exportator a unui certificat de origine tip A. Revine instanței de trimitere sarcina de a aprecia, ținând seama de ansamblul elementelor concrete ale litigiului principal, dacă aceste trei condiții sunt întrunite în speță.

- 2) Articolul 220 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2700/2000, trebuie interpretat în sensul că, într-o cauză precum cea în discuție în litigiul principal, se poate deduce din informațiile conținute într-un raport al Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) că un importator nu este îndreptățit să se prevaleze de o încredere legitimă, în temeiul acestei dispoziții, pentru a se opune înscrierii ulterioare în evidența contabilă a taxelor la import. În măsura însă în care un astfel de raport nu ar conține decât o descriere generală a situației în cauză, aspect a cărui verificare revine instanței naționale, acesta nu poate fi suficient prin el însuși pentru a demonstra corespunzător cerințelor legale că aceste condiții sunt efectiv îndeplinite sub toate aspectele, în special în ceea ce privește comportamentul relevant al exportatorului. În astfel de împrejurări, revine, în principiu, autorităților vamale ale statului importator sarcina de a face dovada, prin intermediul unor elemente de probă suplimentare, că eliberarea de către autoritățile vamale ale statului exportator a unui certificat de origine tip A incorrect este imputabilă prezentării inexacte a faptelor de către exportator. Cu toate acestea, atunci când autoritățile vamale ale statului importator se află în imposibilitatea de a face dovada menționată, îi revine, dacă este cazul, importatorului, sarcina de a dovedi că certificatul menționat se bazează pe prezentarea corectă a faptelor de către exportator.

⁽¹⁾ JO C 111, 29.3.2016.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 16 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Handelsgericht Wien – Austria) – Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM)/Zürs.net Betriebs GmbH

(Cauza C-138/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Proprietate intelectuală — Dreptul de autor și drepturile conexe în societatea informațională — Directiva 2001/29/CE — Dreptul de comunicare publică a operelor — Articolul 3 alineatul (1) — Excepții și limitări — Articolul 5 alineatul (3) litera (o) — Difuzarea programelor de televiziune printr-o rețea locală de cablu — Reglementare națională care prevede excepții pentru instalațiile care permit accesul a cel mult 500 de utilizatori abonați, precum și pentru retransmisia programelor radiodifuziunii publice pe teritoriul național]

(2017/C 151/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Handelsgericht Wien

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM)

Pârâtă: Zürs.net Betriebs GmbH

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională și articolul 11 bis din Convenția de la Berna pentru protecția operelor literare și artistice din 9 septembrie 1886, în versiunea care rezultă din Actul de la Paris din 24 iulie 1971, astfel cum a fost modificată la 28 septembrie 1979, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care implică faptul că nu este supusă cerinței de a obține autorizația autorului, în temeiul dreptului exclusiv de comunicare publică, o transmisie concomitentă, completă și nemodificată a unor programe radiodifuzate ale organismului național de radiodifuziune, cu ajutorul cablurilor, pe teritoriul național, cu condiția ca aceasta să constituie o simplă modalitate tehnică de comunicare și să fi fost luată în considerare de autorul operei atunci când a autorizat comunicarea inițială, aspect a cărui verificare îi revine instanței de trimitere.

Articolul 5 din Directiva 2001/29, în special alineatul (3) litera (o) al acestuia, trebuie interpretat în sensul că se opune unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care implică faptul că nu este supusă cerinței de a obține autorizația autorului, în temeiul dreptului exclusiv de comunicare publică, o radiodifuziune prin intermediul unei antene colective atunci când numărul de abonați conectați la această antenă nu este mai mare de 500 și că această legislație trebuie să se aplice, prin urmare, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din această directivă, aspect a cărui verificare îi revine instanței de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 222, 20.6.2016

**Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 16 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de
Commissione Tributaria Provinciale di Torino – Italia) – Bimotor SpA/Agenzia delle Entrate –
Direzione Provinciale II di Torino**

(Cauza C-211/16) ⁽¹⁾

*(Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată — Principiul neutralității fiscale — Reglementare
națională care prevede un plafon maxim fix care limitează cuantumul rambursării sau al compensării
creditului sau al excedentului de taxă pe valoarea adăugată)*

(2017/C 151/17)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione Tributaria Provinciale di Torino

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Bimotor SpA

Pârâtă: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale II di Torino

Dispozitivul

Articolul 183 primul paragraf din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată de Directiva 2010/45/UE a Consiliului din 13 iulie 2010, trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei legislații naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, care limitează compensarea anumitor datorii fiscale cu credite de taxă pe valoarea adăugată la un cuantum maxim determinat, pentru fiecare perioadă fiscală, cu condiția ca ordinea juridică națională să prevadă în orice caz posibilitatea persoanei impozabile de a recupera totalitatea creditului de taxă pe valoarea adăugată într-un termen rezonabil.

⁽¹⁾ JO C 251, 11.7.2016.

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de
Cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – FlibTravel International SA, Leonard Travel International SA/
AAL Renting SA și alții**

(Cauza C-253/16) ⁽¹⁾

*(Trimitere preliminară — Articolul 96 TFUE — Aplicabilitate — Reglementare națională prin care se
interzice serviciilor de taximetrie punerea la dispoziție de locuri individuale — Reglementare națională
prin care se interzice serviciilor de taximetrie prestabilirea destinației — Reglementare națională prin care
se interzice serviciilor de taximetrie racolarea clienților)*

(2017/C 151/18)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Apelante: FlibTravel International SA, Leonard Travel International SA

Intimate: AAL Renting SA, Haroune Tax SPRL, Saratax SCS, Ryad SCRI, Taxis Bachir & Cie SCS, Abdelhamid El Barjaji, Abdelouahab Ben Bachir, Sotax SCRI, Mostapha El Hammouchi, Boughaz SPRL, Sahbaz SPRL, Jamal El Jelali, Mohamed Chakir Ben Kadour, Taxis Chalkis SCRL, Mohammed Gheris, Les délices de Fes SPRL, Abderrahmane Belyazid, E.A.R. SCS, Sotrans SPRL, B.M.A. SCS, Taxis Amri et Cie SCS, Aramak SCS, Rachid El Amrani, Mourad Bakkour, Mohamed Agharbiou, Omar Amri, Jmili Zouhair, Mustapha Ben Abderrahman, Mohamed Zahyani, Miltotax SPRL, Lextra SA, Ismael El Amrani, Farid Benazzouz, Imad Zoufri, Abdel-Ilah Bokhamy, Ismail Al Bouhali, Bahri Messaoud & Cie SCS, Mostafa Bouzid, BKN Star SPRL, M.V.S. SPRL, A.B.M.B. SCS, Imatrans SPRL, Reda Bouyaknouden, Ayoub Tahri, Moulay Adil El Khatir, Redouan El Abboudi, Mohamed El Abboudi, Bilal El Abboudi, Sofian El Abboudi, Karim Bensbih, Hadel Bensbih, Mimoun Mallouk, Abdellah El Ghaffouli, Said El Aazzoui

Dispozitivul

Articolul 96 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se aplică restricțiilor, cum sunt cele în discuție în litigiul principal, impuse operatorilor de servicii de taximetrie.

⁽¹⁾ JO C 260, 18.7.2016.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la
28 noiembrie 2016 – Giovanna Judith Kerr/Fazenda Pública**

(Cauza C-615/16)

(2017/C 151/19)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din procedura principală

Recurentă: Giovanna Judith Kerr

Intimată: Fazenda Pública

Întrebarea preliminară

[...] Dispozițiile articolului 135 alineatul (1) litera (f) și ale articolului 15 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾ a Consiliului [...] trebuie interpretate în sensul că includ în domeniul lor de aplicare numai părțile la contractele de comercializare a drepturilor de folosință a bunurilor imobile sau în sensul că includ și activitatea desfășurată de reclamantă, care constă în atragerea de clienți și în promovarea de servicii pentru a asigura concretizarea vânzării acestora de către întreprinderea care le comercializează, în conformitate cu orientările și cu limitele prevăzute în privința reducerilor și a ofertelor promoționale stabilite anterior de aceasta din urmă?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 9/vol. 3, p. 7)

**Recurs introdus la 19 ianuarie 2017 de Birkenstock Sales GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a cincea) din 9 noiembrie 2016 în cauza T-579/14, Birkenstock Sales GmbH/Oficiul Uniunii
Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**

(Cauza C-26/17 P)

(2017/C 151/20)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Birkenstock Sales GmbH (reprezentanți: C. Menebrocker și V. Töbelmann, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 9 noiembrie 2016 (cauza T-579-14) în partea în care s-a respins acțiunea recurente;
- admiterea concluziilor recurente prezentate în primă instanță în fața Tribunalului, referitoare la produsele cu privire la care a fost respinsă acțiunea;
- obligarea Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața Curții, a Tribunalului și a camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

1. Recurenta solicită, pe de o parte, anularea Hotărârii Tribunalului din 9 noiembrie 2016 pronunțată în cauza T-579-14 privind marca internațională nr. 11 32742 în partea în care s-a respins acțiunea recurente și, pe de altă parte, admiterea cererilor formulate în primă instanță în fața Tribunalului și având ca obiect produsele pentru care a fost respinsă acțiunea.
2. Recurenta invocă mai întâi o încălcare a articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca Uniunii Europene ⁽¹⁾ în ceea ce privește aplicarea inexactă de către Tribunal a principiilor referitoare la mărcile tridimensionale la marca internațională în litigiu. Pe de altă parte, recurenta susține că Tribunalul, în cadrul aprecierii mărcii internaționale a recurente potrivit principiilor referitoare la mărcile tridimensionale, nu a stabilit „normele și uzanțele sectorului” pentru produsele în litigiu. În sfârșit, recurenta reproșează Tribunalului că a aplicat, în cadrul aprecierii de ansamblu produse de marca internațională, criterii mai stricte decât cele prevăzute la articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca Uniunii Europene.
3. În plus, recurenta invocă o contradicție între motivele hotărârii în primă instanță în condițiile în care Tribunalul, deși a constatat că trebuie să se aprecieze caracterul distinctiv al unui semn pe baza semnului însuși, a ținut totuși seama, în cadrul aprecierii sale, de aspecte legate de utilizare, și pe de altă parte a făcut trimitere la una dintre hotărârile sale anterioare privind chestiunea dacă este posibil să se țină seama, pentru un semn, de o utilizare în același timp în două și în trei et dimensiuni.
4. În plus, recurenta invocă o denaturare a faptelor în condițiile în care Tribunalul, în hotărârea atacată, consideră că, întrucât s-a întemeiat pe fapte ce rezultă din experiența practică dobândită în general la comercializarea produselor în cauză, care pot fi cunoscute de orice persoană, camera de recurs a Oficiului nu era ținută să își motiveze opinia potrivit căreia marca internațională nu diferă în mod semnificativ de utilizările obișnuite din cadrul sectorului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca Uniunii Europene, JO L 78, p. 1.

Recurs introdus la 23 ianuarie 2017 de Apcoa Parking Holdings GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 8 noiembrie 2016 în cauzele conexate T-268/15 și T-272/15, Apcoa Parking Holdings GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

(Cauza C-32/17 P)

(2017/C 151/21)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Apcoa Parking Holdings GmbH (reprezentant: Dr. A. Lohmann, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Concluziile recurenței

Recurenta solicită Curții să pronunțe următoarele:

1. Anularea Ordonanței Tribunalului Uniunii Europene (Camera a șaptea) din 8 noiembrie 2016 în cauzele conexate T-268/15 și T-272/15.
2. Anularea Deciziilor Camerei a patra de recurs a EUIPO (anterior OAPI) din 25 martie 2015 în cauzele privind procedura de recurs nr. R 2062/2014-4 și procedura de recurs nr. R 2063/2014-4.
3. Obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În opinia recurenței ordonanța se întemeiază pe un viciu de procedură (primul motiv). În plus, încalcă dreptul Uniunii. Tribunalul nu a luat în considerare împrejurări de fapt esențiale (al doilea motiv). Acesta a denaturat elementele de fapt (al treilea motiv). Ordonanța încalcă principiul caracterului unitar al mărcii Uniunii Europene (al patrulea motiv).

Primul motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul s-a pronunțat asupra acțiunii în lipsa unei ședințe de audiere a pledoariilor, cu toate că recurenta a solicitat expres organizarea unei astfel de ședințe.

O ședință de audiere a pledoariilor nu era o etapă la care se putea renunța, întrucât acțiunea nu era nici vădit inadmisibilă, nici vădit neîntemeiată. Prin urmare, ordonanța se întemeiază pe un viciu de procedură.

Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului Uniunii prin ordonanța Tribunalului. Contrar celor reținute de Tribunal, în cazul mărcilor în litigiu nu este incident motivul de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾. În cazul acestor mărci nu este vorba despre indicații descriptive.

Tribunalul nu a luat în considerare elemente de fapt relevante. Acesta a prezumat că în percepția publicului relevant din Regatul Unit termenul în limba engleză „Parkway” înseamnă o parcare aferentă unei gări feroviare. Tribunalul a omis însă faptul că Oficiul pentru mărci din Marea Britanie a analizat în mod expres această chestiune, chiar și în cadrul unei audieri, și în urma unei examinări minuțioase a hotărât că nu există nicio indicație descriptivă. Dacă noțiunea este utilizată în mod izolat, astfel cum este inclusă în marcă, ea nu are semnificația care i-a fost atribuită de Tribunal. Pe calea extinderii mărcii comunitare, mărci identice „Parkway” au fost acceptate pentru înregistrare și înregistrate în mai multe state membre (printre altele în Irlanda) și ca cereri naționale în Regatul Unit.

Toate acestea au fost ignorate de Tribunal, care a subliniat doar că nu este ținut în general de hotărârile naționale. Tribunalul a pierdut însă din vedere că simplul motiv că nu este ținut de aceste hotărârți nu îl exonerează de obligația de a ține cont și de a analiza cel puțin toate elementele de fapt relevante. Înregistrările naționale ale unor mărci identice în state membre în al căror spațiu lingvistic își are originea termenul în litigiu reprezintă în orice caz elemente de fapt relevante. Ignorarea în totalitate a acestora reprezintă o eroare de drept.

Al treilea motiv întemeiat pe faptul că Tribunalul a dedus înțelesul avut în vedere al termenului „Parkway” pe baza a două articole de dicționar. Tribunalul a redat însă aceste articole în mod incomplet și denaturat. Tribunalul nu a luat în considerare faptul că din aceste articole nu se poate extrage o semnificație generală a termenului „Parkway” în mod izolat, de natura celei pe care s-a bazat în adoptarea deciziei sale. Și acest lucru rezultă în detaliu din decizia Oficiului pentru mărci al Regatului Unit privind posibilitatea de înregistrare a mărcii în această țară, unde au fost avute în vedere și analizate aceleași surse de referință. Oficiul pentru mărci a ajuns la concluzia că semnificația termenului menționată în dicționar nu se opune unei înregistrări ca marcă. Dacă și Tribunalul ar fi analizat referințele în mod obiectiv, ar fi trebuit să ajungă la același rezultat. Și denaturarea faptelor reprezintă o eroare de drept.

Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea prin ordonanță a principiului caracterului unitar al mărcii Uniunii Europene. Sub acest aspect, cu toate că pentru niciun stat membru al Uniunii Europene nu există vreun motiv absolut de refuz, Tribunalul a respins solicitarea recurenței privind acordarea protecției unitare de marcă a Uniunii.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (versiune codificată) (JO L 78, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Düsseldorf (Germania) la 10 februarie 2017 –
Jonathan Heintges/Germanwings GmbH**

(Cauza C-74/17)

(2017/C 151/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamant: Jonathan Heintges

Pârâtă: Germanwings GmbH

Întrebările preliminare

- I. Articolul 12 alineatul (1) în Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că „drepturile pasagerilor la o compensație suplimentară” include numai drepturi întemeiate pe aspecte din afara regulamentului?
- II. a. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 261/2008 trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care un operatorul de transport aerian nu prestează serviciile prevăzute la alineatele (1) și (2) din articolul menționat, pasagerul are dreptul la compensații pentru neexecutarea prestațiilor de servicii menționate, iar în caz afirmativ, acest drept include și rambursarea costurilor transportului organizat de pasager pe cont propriu până la destinația finală?
- aa. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea (a), dreptul la compensații în ceea ce privește transportul alternativ organizat de pasager pe cont propriu se supune deducerii prevăzute la articolul 12 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul (CE) nr. 261/2004?
- b. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare și în cazul în care dreptul național conține o reglementare potrivit căreia pasagerul are dreptul la rambursarea cheltuielilor ocazionate întrucât, ca urmare a încălcării de către operatorul aerian a obligației prevăzute la articolul 8, acesta s-a ocupat personal de un transport alternativ, dreptul la compensație care ia naștere în temeiul dreptului național se supune deducerii în temeiul articolului 12 alineatul (1) a doua teză din regulament?
- c. În cazul confirmării deducerii prevăzute la articolul 12 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul (CE) nr. 261/2004, fie în temeiul punctului II.a, fie în temeiul punctului II.b, articolul 12 trebuie interpretat în sensul că deducerea se realizează automat, fără ca partea care datorează compensația să fie nevoită să o invoce?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004 L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

**Recurs introdus la 9 februarie 2017 de Fiesta Hotels & Resorts, S.L. împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a șasea) din 30 noiembrie 2016 în cauza T-217/15, Fiesta Hotels & Resorts/EUIPO –
Residencial Palladium (Palladium Palace Ibiza Resort & Spa)**

(Cauza C-75/17 P)

(2017/C 151/23)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Fiesta Hotels & Resorts, S.L. (reprezentanți: J.-B. Devaureix și J. C. Erdozain López, avocați)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și Residencia Palladium S.L.

Concluziile recurenței

- anularea în totalitate a Hotărârii Tribunalului din 30 noiembrie 2016, pronunțată în cauza T-217/15;
- admiterea în totalitate a concluziilor formulate în primă instanță;
- obligarea intimatului și a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. **Primul motiv de recurs** se referă la faptul că hotărârea atacată este viciată de o eroare de drept, întrucât s-a apreciat că, în sensul articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului⁽¹⁾ din 26 februarie 2009 privind marca Uniunii Europene (denumit în continuare „regulamentul”), criteriul privind domeniul de aplicare „care depășește domeniul local” este îndeplinit având în vedere dimensiunea geografică în care titularul mărcii invocate își desfășoară activitatea. Această interpretare nu respectă sensul literal al noțiunii „local”, și nici obiectivul urmărit de articolul 8 alineatul (4) din regulament.

Hotărârea atacată este viciată de eroarea de drept invocată, deoarece, la momentul stabilirii aspectului dacă domeniul de aplicare al presupusei denumiri comerciale neînregistrate este sau nu este exclusiv local, s-au avut în vedere documente care produc efecte în afara teritoriului spaniol.

Pe de altă parte, faptul că serviciile furnizate de unitatea pentru a cărei identificare se utilizează marca sau denumirea comercială se adresează unui public internațional, nu poate conduce la concluzia că utilizarea semnului depășește domeniul local.

Concluzia la care se ajunge în hotărârea respectivă referitor la criteriul privind domeniul de aplicare „care depășește domeniul local” încalcă, așadar, obiectivul urmărit de articolul 8 alineatul (4) din regulament. Astfel, în hotărârea menționată se admite că acest criteriu aplicat în ceea ce privește denumirea comercială în opoziție cu cererea de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene nu depinde de domeniul de aplicare local al unității care o utilizează, ci de „dispersia geografică a clienților săi sau de renumele de care se bucură în rândul publicului la nivel național sau chiar internațional”. Prin această abordare, hotărârea depășește obiectivul restrictiv al articolului 8 alineatul (4) din regulament, întrucât permite ca dovada desprinderii de domeniul de aplicare exclusiv local să se facă ușor, prin simpla utilizare a semnului neînregistrat pe internet sau, având în vedere împrejurările din prezenta cauză, prin caracterul internațional al oaspeților cazați în unitatea respectivă.

2. Prin intermediul celui de **al doilea motiv de recurs** se invocă faptul că hotărârea este viciată de o eroare de drept, întrucât s-a apreciat că, în sensul articolului 8 alineatul (4) din regulament coroborat cu articolul 9 alineatul 1 litera d din Legea nr. 17/2001 din 7 decembrie 2001 privind mărcile, în vigoare în Spania, nu este necesar caracterul notoriu al semnului neînregistrat invocat, în timp ce jurisprudența majoritară pronunțată în această materie în Spania se bazează tocmai pe teza contrară, cu alte cuvinte impune nu numai utilizarea semnului invocat, ci și ca aceasta să fie notorie pe o parte substanțială a teritoriului spaniol.
3. **Al treilea motiv de recurs** se bazează pe faptul că hotărârea atacată este viciată de o eroare de drept, întrucât s-a apreciat, în temeiul Hotărârii LAGUIOLE (punctul 37), că articolul 8 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul privind marca Uniunii Europene este respectat, deși această jurisprudență nu este aplicabilă în prezenta cauză, în care este interpretat dreptul spaniol, iar nu dreptul francez, precum în Hotărârea LAGUIOLE, și deși recurenta a invocat hotărâri ale Tribunal Supremo [Curtea Supremă] spaniol care interzic în mod clar ca o denumire comercială neînregistrată să împiedice utilizarea unei mărci ulterioare, fără ca intimatul să fi invocat Legea spaniolă privind concurența neloială care ar prevedea această posibilitate și pe care recurenta a respins-o în mod întemeiat.
4. În sfârșit, prin intermediul celui de **al patrulea motiv de recurs** se invocă faptul că hotărârea atacată este viciată de o eroare de drept privind interpretarea noțiunii „mărci intermediare”, creată în conformitate cu Legea spaniolă privind mărcile, și, mai precis, că hotărârea atacată cuprinde o eroare de drept în raport cu articolul 65 din regulament.

Recurenta consideră că hotărârea atacată este viciată de o eroare de drept, deoarece articolul 65 din regulament nu împiedică *stricto sensu* examinarea problemei de drept invocate în lumina argumentelor juridice prezentate de părți. Contrar celor reținute în hotărâre, recurenta nu urmărește să schimbe situația de fapt avută în vedere de camera de recurs atunci când s-a pronunțat, ci doar să invoce un temei juridic care să evidențieze eroarea de drept din decizia EUIPO, care face obiectul acțiunii.

Recurenta invocă principiul *iura novit curia*, în temeiul căruia instanța, atunci când se pronunță, trebuie să aplice normele juridice pe care le consideră aplicabile, precum și să modifice temeiul juridic al concluziilor părților, cu condiția ca decizia să respecte elementele de fapt și de drept menționate de părțile din litigiu, să nu se modifice cauza acțiunii și să nu transforme problema invocată într-una distinctă. Pentru acest motiv, Tribunalul ar fi trebuit să analizeze argumentele recurente, deoarece, în caz contrar, s-ar limita dreptul acesteia la apărare, privând-o de drepturile care decurg din înregistrarea mărcii.

⁽¹⁾ JO 2009, L 78, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 13 februarie 2017 – SC Petrotel-Lukoil SA, Maria Magdalena Georgescu/Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice

(Cauza C-76/17)

(2017/C 151/24)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație și Justiție

Părțile din acțiunea principală

Recurente: SC Petrotel-Lukoil SA, Maria Magdalena Georgescu

Intimați: Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice

Întrebările preliminare

- 1) Prevederile articolului 30 TFUE se opun unei interpretări în sensul că, în ipoteza în care contribuabilul a suportat efectiv taxa cu efect echivalent, acesta poate solicita restituirea sumelor achitate cu acest titlu chiar dacă mecanismul de plată al taxei a fost conceput în legislația națională astfel încât taxa să se răsfrângă asupra consumatorului european?
- 2) Restituirea sumelor percepute cu titlu de taxe cu efect echivalent în ipoteza în care acestea au fost suportate efectiv de către contribuabil (iar nu transferate consumatorului) este compatibilă cu prevederile dreptului comunitar?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 23 februarie 2017 – Rafael Ramón Escobedo Cortés/Banco de Sabadell S.A.

(Cauza C-94/17)

(2017/C 151/25)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Recurent: Rafael Ramón Escobedo Cortés

Intimată: Banco de Sabadell S.A.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3, coroborat cu punctul 1 litera (e) din anexă, și articolul 4 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE ⁽¹⁾ se opun unei jurisprudențe care stabilește că o clauză a unui contract de credit ce prevede o rată a dobânzii de întârziere care presupune o creștere de peste 2 % a dobânzii remuneratorii anuale prevăzute în contract constituie o compensație disproporționat de mare impusă consumatorului care a înregistrat o întârziere la îndeplinirea obligației de plată și este, așadar, abuzivă?

- 2) Articolul 3, coroborat cu punctul 1 litera (e) din anexă, articolul 4 alineatul (1), articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE se opun unei jurisprudențe care, în cadrul aprecierii caracterului abuziv al unei clauze dintr-un contract de credit care stabilește rata dobânzii de întârziere, identifică drept obiect al controlului caracterului abuziv majorarea pe care respectiva dobândă o determină în raport cu dobânda remuneratorie, constituind „o compensație disproporționat de mare impusă consumatorului care nu și-a îndeplinit obligațiile” și care stabilește că urmarea constatării caracterului abuziv trebuie să fie eliminarea totală a respectivei majorări, astfel încât numai dobânzile remuneratorii continuă să curgă până la rambursarea creditului?
- 3) În cazul unui răspuns pozitiv la cea de a doua întrebare, declararea nulității unei clauze care prevede rata dobânzii de întârziere, ca urmare a caracterului abuziv al acesteia, trebuie să producă alte efecte pentru a fi compatibilă cu Directiva 93/13/CEE, cum ar fi, de exemplu, eliminarea completă a dobânzilor, atât remuneratorii, cât și de întârziere, în situația în care debitorul nu își respectă obligația de achitare a ratelor creditului la termenele prevăzute în contract, sau plata dobânzii legale?

(¹) Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social de Terrassa (Spania) la 22 februarie 2017 – Gardenia Vernaza Ayovi/Consorti Sanitari de Terrassa

(Cauza C-96/17)

(2017/C 151/26)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social de Terrassa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Gardenia Vernaza Ayovi

Pârâtă: Consorti Sanitari de Terrassa

Întrebările preliminare

- 1) Soluția legală oferită de ordinea juridică în ceea ce privește calificarea unei concedieri disciplinare considerate nelegală și, în special, soluția prevăzută la articolul 96 alineatul 2 din Decretul legislativ regal nr. 5/2015 din 30 octombrie 2015 de aprobare a textului codificat al Legii privind statutul de bază al funcționarilor publici trebuie considerată ca fiind inclusă în noțiunea „condiții de încadrare în muncă” prevăzută la clauza 4 punctul 1 din [acordul-cadru care figurează în anexa la] Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată (¹), încheiat între CES, UNICE și CEEP?
- 2) Clauza 4 punctul 1 din [acordul-cadru care figurează în anexa la] Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP ar califica drept discriminatorie o situație precum cea prevăzută la articolul 96 alineatul 2 din Decretul legislativ regal nr. 5/2015 din 30 octombrie 2015 de aprobare a textului codificat al Legii privind statutul de bază al funcționarilor publici, în care, atunci când concedierea disciplinară a unui lucrător pe durată nedeterminată permanent din cadrul administrației publice este declarată abuzivă – nelegală –, lucrătorul este reîncadrat pe post în orice împrejurare, însă dacă este vorba despre un lucrător pe durată nedeterminată nepermanent – sau temporar –, care are aceleași atribuții ca un lucrător pe durată nedeterminată permanent, există posibilitatea de a nu-l reîncadra, în schimbul unei indemnizații?
- 3) Având în vedere întrebarea anterioară, însă nu în lumina directivei, ci a articolului 20 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, s-ar justifica aplicarea unui tratament diferențiat în aceste împrejurări?

(¹) JO 1999, L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de Contas (Portugalia) la 28 februarie 2017 –
Secretaria Regional de Saúde dos Açores/Ministério Público**

(Cauza C-102/17)

(2017/C 151/27)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal de Contas

Părțile din procedura principală

Recurentă: Secretaria Regional de Saúde dos Açores

Intimat: Ministério Público

Întrebarea preliminară

Articolul 58 alineatul (4) din Directiva 2014/24/UE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale, precum cea cuprinsă la articolul 40 alineatul (3) și alineatul (5) litera c) din Decreto Legislativo Regional n.º 27/2015/A, de 29 de decembrie 2015 [Decretul legislativ regional nr. 27/2015/A din 29 decembrie 2015], care, în cadrul unei proceduri de achiziție publică, permite impunerea drept condiție de admitere la procedură un criteriu geografic, în temeiul căruia trebuie să se fi executat în trecut trei lucrări în aceeași regiune autonomă?

⁽¹⁾ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie [2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94 du 28.3.2014, p. 65)]

**Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice (Chancery Division) (Regatul Unit)
la 8 martie 2017 – Teva UK Ltd, Accord Healthcare Ltd, Lupin Ltd, Lupin (Europe) Ltd, Generics (UK)
cu denumirea comercială „Mylan”/Gilead Sciences Inc.**

(Cauza C-121/17)

(2017/C 151/28)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Chancery Division)

Părțile din procedura principală

Reclamante: Teva UK Ltd, Accord Healthcare Ltd, Lupin Ltd, Lupin (Europe) Ltd, Generics (UK) trading as „Mylan”

Pârâtă: Gilead Sciences Inc.

Întrebarea preliminară

Care sunt criteriile în funcție de care se stabilește dacă „produsul este protejat de un brevet de bază în vigoare” în sensul articolului 3 litera (a) din Regulamentul nr. 469/2009 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 469/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind certificatul suplimentar de protecție pentru medicamente (JO 2009, L 152, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal (Irlanda) la 9 martie 2017 – David Smith/
Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Ireland, Attorney General**

(Cauza C-122/17)

(2017/C 151/29)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal

Părțile din procedura principală

Reclamant: David Smith

Pârâți: Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Ireland, Attorney General

Întrebările preliminare

În cazul în care:

- i. dispozițiile relevante ale dreptului național prevăd o excludere pentru asigurarea auto obligatorie în ceea ce privește persoanele pentru care nu au fost furnizate scaune fixe într-un vehicul cu propulsie mecanică,
- ii. polița de asigurare relevantă prevede limitarea acoperirii la pasagerii care călătoresc pe scaune fixe, iar această poliță a fost de fapt o poliță de asigurare aprobată în sensul dreptului național la momentul accidentului,
- iii. dispozițiile naționale relevante care prevăd o astfel de excludere de la acoperire au fost deja considerate ca fiind contrare dreptului Uniunii într-o decizie anterioară a Curții (Hotărârea din 19 aprilie 2007, Farrell, C-356/05, EU:C:2007:229) și, prin urmare, s-a solicitat neaplicarea acestora, și
- iv. modul de redactare a dispozițiilor naționale este de o asemenea natură încât nu permite o interpretare în conformitate cu cerințele dreptului Uniunii,

atunci, în litigiul dintre particulari și o societate de asigurări privată cu privire la un accident auto soldat cu vătămarea gravă, în anul 1999, a unui pasager care nu călătorea pe un scaun fix, atunci când, cu acordul părților, instanța națională a decis ca societatea de asigurări privată și statul să aibă, împreună, calitatea de pârâți, acesta este, de asemenea, obligată, atunci când decide neaplicarea dispozițiilor relevante de drept intern, să înlăture și să nu aplice clauza de excludere sau să împiedice în alt fel un asigurător să invoce clauza de excludere cuprinsă în polița de asigurare auto care era în vigoare la momentul respectiv, astfel încât victima vătămată să poată apoi solicita despăgubiri direct de la societatea de asigurare în temeiul acelei polițe? Cu titlu subsidiar, un astfel de rezultat reprezintă, în esență, o formă de efect direct orizontal al unei directive asupra unui particular într-o manieră interzisă de dreptul Uniunii?

Acțiune introdusă la 10 martie 2017 – Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-127/17)

(2017/C 151/30)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Hottiaux și W. Mölls, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

- Declararea faptului că Republica Polonă și-a încălcat obligațiile prevăzute de articolele 3 și 7 din Directiva 96/53/CE a Consiliului din 25 iulie 1996 de stabilire, pentru anumite vehicule rutiere care circulă în interiorul Comunității, a dimensiunilor maxime autorizate în traficul național și internațional și a greutății maxime autorizate în traficul internațional⁽¹⁾ coroborate cu punctele 3.1 și 3.4 din anexa I la această directivă, întrucât a solicitat transportatorilor deținerea unor autorizații speciale pentru utilizarea anumitor drumuri publice;
- obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia reproșează Republicii Polone că a restricționat traficul autovehiculelor cu greutatea maximă autorizată pe osie de 10 t (osie nemotoare) respectiv 11,5 t (osie motoare) conform punctelor 3.1 și 3.4 din anexa I la Directiva 96/53/CE pe aproape 97 % din totalul drumurilor publice din Polonia, ceea ce contravine articolului 3 din această directivă. Această restricție rezultă din combinarea a doi factori, și anume:

1. circumstanța că doar drumurile care fac parte din rețeaua transeuropeană de transport (denumită în continuare „TEN-T”), precum și alte câteva drumuri naționale sunt deschise pentru traficul autovehiculelor cu greutatea maximă autorizată pe osie de 11,5 t [articolul 41 alineatul (2) din Legea privind drumurile publice (Ustawa o drogach publicznych)], precum și
2. cerința deținerii unei autorizații speciale pentru circulația pe alte drumuri [articolul 64 și următoarele din Legea privind circulația rutieră (Ustawa Prawo o ruchu drogowym)].

Comisia reproșează Republicii Polone în plus interpretarea eronată a articolului 7 din Directiva 96/53/CE. Republica Polonă consideră că prevederile acestuia permit unui stat membru, prin restricționarea traficului autovehiculelor cu o greutate pe osia motoare de 11,5 t, să facă o excepție de la principiul general prevăzut la articolul 3 din această directivă. Este adevărat că articolul 7 alineatul (2) indică exemple concrete pentru cazurile în care traficul poate fi restricționat în mod legal (orașe, sate mici sau zone extrem de valoroase din punct de vedere al protecției naturii); în aceste cazuri este însă vorba despre restricții care se aplică doar anumitor drumuri sau structuri ale lucrărilor de construcții pe anumite porțiuni de drum. În opinia Comisiei, un stat membru nu se poate întemeia în mod rezonabil pe posibilitatea de a prevedea excepții care să se aplice în cazul a aproximativ 97 % din rețeaua sa de drumuri.

În plus, potrivit articolului 64 alineatul (1) din Legea privind circulația rutieră⁽²⁾, pentru ca autovehiculele să poată circula pe drumurile care nu fac parte din TEN-T, adică pe aproape 97 % din drumurile publice, trebuie solicitată și acordată o autorizație specială de la autoritățile competente, ceea ce implică următoarele dificultăți:

- formalități administrative complexe, care necesită contactul cu diferite autorități administrative,
- domeniul de aplicare teritorial al autorizației este limitat, ceea ce obligă transportatorii să solicite în general mai multe autorizații pentru fiecare rută;
- timpul și costurile necesare pentru obținerea autorizației.

În cele din urmă, potrivit articolului 64 alineatul (2) din Legea privind circulația rutieră, autorizațiile categoriei IV de utilizare a drumurilor naționale de către autovehicule cu o greutate de 11,5 t pe osie (motoare) nu pot fi utilizate în vederea transportării încărcăturilor divizibile.

Directiva 96/53/CE nu permite o astfel de limitare sau îngreunare a libertății de circulație pentru autovehicule. O întreprindere care nu vrea să se supună acestor condiții va fi supusă unei interdicții de circulație rutieră. O astfel de reglementare încalcă articolul 3 din Directiva 96/53/CE, care împiedică prin cerințele impuse ca un stat membru „să respingă sau să interzică” utilizarea pe teritoriul său în traficul internațional a vehiculelor care corespund valorilor limită cu privire la greutate, prevăzute de anexa I la această directivă.

⁽¹⁾ JO 1996, L 235, p. 59, Ediție specială, 07/vol. 4, p.79.

⁽²⁾ Anunțul Președintelui Dietei Republicii Polone din 30 august 2012 privind promulgarea versiunii consolidate a Legii privind circulația rutieră (Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 sierpnia 2012 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy – Prawo o ruchu drogowym) (Dz. U. 2012, poziția 1137).

Acțiune introdusă la 10 martie 2017 – Republica Polonă/Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene**(Cauza C-128/17)**

(2017/C 151/31)

*Limba de procedură: polona***Părțile**

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna)

Pârâți: Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

Republica Polonă solicită:

- anularea Directivei (UE) 2016/2284 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici, de modificare a Directivei 2003/35/CE și de abrogare a Directivei 2001/81/CE⁽¹⁾;
- în subsidiar, anularea în parte a acestei directive, în măsura în care stabilește angajamentele de reducere a emisiilor naționale pentru 2030 și următorii ani;
- obligarea Parlamentului European și Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Republica Polonă invocă următoarele motive împotriva directivei atacate:

1. Încălcarea principiului cooperării loiale [articolul 4 alineatul (3) TUE]

Instituțiile pârâte nu au acționat în mod transparent în cazul adoptării directivei atacate și au tratat statele membre în mod diferit, impunând doar anumitor state membre angajamente suplimentare de reducere, care nu își găsesc justificarea în criteriul rentabilității și în principiile adoptate în domeniul metodologiei de distribuire a angajamentelor. Faptul că Poloniei (precum și altor două state membre) i-au fost impuse – înainte de încheierea acordului final cu Parlamentul European – valori noi de reducere a emisiilor pentru a atinge un nivel extrem de ambițios al reducerii totale, înseamnă că Polonia a fost în fapt exclusă de la negocierile în care s-a decis forma finală a angajamentelor naționale de reducere a emisiilor pentru 2030 și următorii ani.

În plus, instituțiile pârâte au privat Polonia de posibilitatea de examinare efectivă a datelor referitoare la Polonia, pe baza cărora au fost stabilite angajamentele naționale de reducere a emisiilor pentru 2030 și următorii ani, încălcând astfel dreptul Poloniei de a-și prezenta punctul de vedere.

2. Încălcarea principiului transparenței (articolul 15 TFUE) și lipsa unei motivări suficiente (articolul 296 TFUE)

Republica Polonă invocă faptul că principiile fundamentale pe baza cărora au fost stabilite angajamentele naționale de reducere a emisiilor pentru 2030 și următorii ani nu au fost puse la dispoziție sau nu au fost publicate. Lipsesc informații în legătură cu prognozele privind structura tehnologică a ramurilor individuale, pe care s-au bazat la rândul lor prognozele privind emisiile în anul 2030. Lipsa acestor informații are drept urmare imposibilitatea examinării temeiniciei prognozelor de emisii pentru anul 2030. În plus, nu este cunoscută formula utilizată pentru transpunerea obiectivului general în domeniul sănătății, și anume reducerea mortalității în Uniune, în angajamentul de reducere a emisiilor pentru întreaga Uniune, precum și pentru fiecare din statele membre.

Prin urmare, instituțiile care au adoptat directiva nu a exprimat în mod clar și univoc raționamentul privind angajamentul de reducere menționat.

3. Încălcarea obligației de evaluare în mod adecvat a impactului directivei atacate asupra statelor membre, precum și obligația de prezentare a unei estimări suficiente a urmărilor transpunerii acesteia

Republica Polonă invocă faptul că evaluarea de impact a Comisiei este insuficientă având în vedere efectele sociale și economice vaste asupra statelor membre care se preconizează ca urmare a angajamentelor de reducere a emisiilor pentru 2030 și următorii ani.

Evaluarea de impact evidențiază legătura dintre realizarea obiectivelor directivei și modificările structurale, prin care se dorește reducerea cotei de carbon drept combustibil în sectorul energetic și în sectorul imobiliar municipal. În cadrul evaluării de impact nu se analizează însă în mod exact dacă transpunerea angajamentelor va aduce atingere în mod semnificativ opțiunii unui stat membru între diferite surse de energie și structura generală a alimentării sale cu energie. Acest lucru este de o importanță majoră; dacă se confirmă o atingere semnificativă, înseamnă că legiuitorul Uniunii ar fi trebuit să adopte directiva atacată potrivit unui alt temei juridic, și anume în temeiul articolului 192 alineatul (2) TFUE, iar nu în temeiul articolului 192 alineatul (1) TFUE.

4. Încălcarea principiului proporționalității [articolul 5 alineatul (4) TUE]

Instituțiile pârâte nu au luat în considerare costurile sociale și economice semnificative cauzate de transpunerea angajamentelor de reducere a emisiilor unor poluanți individuali pentru perioada începând cu anul 2030 în Polonia. Drept urmare, transpunerea de către Polonia a angajamentelor de reducere pentru 2030 și următorii ani poate avea consecințe sociale și economice negative semnificative. Efortul depus în vederea transunerii acestor angajamente s-ar putea dovedi disproporționat față de efectele preconizate.

Stabilirea în directivă a unor angajamente naționale de reducere a emisiilor pentru 2030 și următorii ani atât de mari nu sunt vădit necesare pentru atingerii obiectivelor prevăzute de directivă.

5. Încălcarea principiului egalității statelor membre [articolul 4 alineatul (2) TUE] și a principiului dezvoltării echilibrate [articolul 191 alineatul (3) a patra liniuță TFUE coroborat cu articolul 191 alineatul (2) TFUE]

Angajamentele de reducere a emisiilor începând cu anul 2030 impune fiecărui stat membru nu iau în considerare situația economică diferită, precum și condițiile tehnologice și sociale ale statelor membre, printre care se numără volumul necesarului de investiții în diferite regiuni ale Uniunii. La stabilirea angajamentelor de reducere s-a utilizat o metodă unitară, care nu ține seama de situația economică și socială reală care diferă de la un stat membru la altul.

În plus, în momentul distribuirii angajamentelor naționale de reducere a emisiilor pentru 2030 și următorii ani, instituțiile pârâte nu au luat în considerare probabil în mod corespunzător faptul că o cantitate considerabilă de poluanți ajunge din zone aflate în imediata vecinătate a Uniunii în unele state membre, ceea ce poate duce la un tratament inegal aplicat statelor membre care se află în vecinătatea statelor terțe față de statele membre care nu sunt afectate de problema intrării poluanților din afara Uniunii.

(¹) JO 2016, L 344, p. 1.

Recurs introdus la 17 martie 2017 de Uniunea Europeană, reprezentată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) din 10 ianuarie 2017 în cauza T-577/14, Gascogne Sack Deutschland și Gascogne/Uniunea Europeană

(Cauza C-138/17 P)

(2017/C 151/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Uniunea Europeană, reprezentată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (reprezentanți: J. Inghelram și Á. M. Almendros Manzano, agenți)

Celelalte părți din procedură: Gascogne Sack Deutschland GmbH, Gascogne și Comisia Europeană

Concluziile recurente

- anularea punctului 1) al dispozitivului hotărârii atacate;
- respingerea ca nefondată a cererii formulate în primă instanță de Gascogne Sack Deutschland și de Gascogne, având ca obiect obținerea sumei de 187 571 de euro pentru pierderile pretins suferite ca urmare a plăților suplimentare privind garanția bancară efectuate cu depășirea unui termen rezonabil;

— obligarea Gascogne Sack Deutschland și Gascogne la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului formulat, recurenta invocă trei motive.

Primul motiv este întemeiat pe o eroare de drept în interpretarea noțiunii de legătură de cauzalitate, având în vedere că Tribunalul a statuat că încălcarea termenului rezonabil de soluționare a constituit cauza determinantă a pretinsului prejudiciu material constând în plata unor comisioane de constituire a unei garanții bancare, în timp ce, potrivit unei jurisprudențe constante, propria opțiune a unei întreprinderi de a nu plăti amenda pe parcursul procedurii în fața instanței Uniunii constituie cauza determinantă a plății unor astfel de cheltuieli.

Al doilea motiv este întemeiat pe o eroare de drept în interpretarea noțiunii de prejudiciu, având în vedere că Tribunalul a refuzat să aplice pretinsului prejudiciu material legat de plata unor comisioane de constituire a unei garanții bancare aceeași condiție cu cea pe care a formulat-o în legătură cu pretinsul prejudiciu material legat de plata dobânzilor asupra cuantumului amenzii, și anume cea potrivit căreia reclamantele în primă instanță trebuiau să probeze că sarcina financiară legată de această din urmă plată era superioară avantajului pe care ele ar fi putut să îl obțină dacă amenda nu era plătită.

Al treilea motiv este întemeiat pe o eroare de drept în stabilirea perioadei în care s-a produs pretinsul prejudiciu material, precum și pe o nemotivare, având în vedere că Tribunalul a considerat, fără a explica motivul, că perioada în care s-a produs pretinsul prejudiciu material constând în plata unor comisioane de constituire a unei garanții bancare putea fi diferită de perioada în care acesta a reținut existența comportamentului nelegal care ar fi cauzat acest prejudiciu.

**Recurs introdus la 22 martie 2017 de Gascogne Sack Deutschland GmbH și de Gascogne S.A.
împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) din 10 ianuarie 2017 în cauza T-577/14,
Gascogne Sack Deutschland și Gascogne/Uniunea Europeană**

(Cauza C-146/17 P)

(2017/C 151/33)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurente: Gascogne Sack Deutschland GmbH și Gascogne S.A. (reprezențanți: F. Puel și E. Durand, avocați)

Celelalte părți din procedură: Uniunea Europeană, reprezentată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, și Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

- anularea în parte a hotărârii atacate, comunicată prin e-Curia avocaților recurentelor la 16 ianuarie 2017, prin care Tribunalul, deși a recunoscut încălcarea termenului rezonabil de soluționare în cauzele în care au fost pronunțate Hotărârile din 16 noiembrie 2011, Groupe Gascogne/Comisia (T-72/06) și Sachsa Verpackung/Comisia (T-79/06) și existența unor prejudicii materiale și morale suferite de recurente din cauza încălcării termenului rezonabil, a obligat Uniunea la plata unei despăgubiri necorespunzătoare și insuficiente pentru repararea prejudiciilor astfel suferite;
- soluționarea în mod definitiv a cererilor privind compensațiile financiare pentru prejudiciile material și moral suferite de recurente, în temeiul competenței sale de fond, în conformitate cu cererile recurentelor;
- obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul primului motiv, Gascogne susține că, prin faptul că a refuzat să acorde o despăgubire pentru prejudiciul material suferit în perioada anterioară datei de 30 mai 2011, cu motivarea că nu putea să se pronunțe *ultra petita*, Tribunalul a săvârșit o eroare vădită de drept în interpretarea și aplicarea acestui principiu.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, Gascogne susține că, prin faptul că a decis să nu considere ca punct de plecare al prejudiciului material, în vederea calculării respectivului prejudiciu, cel determinat de Gascogne în sens invers pe baza unei durate excesive pe care aceasta a estimat-o la 30 de luni, în timp ce Tribunalul, în ceea ce îl privește, a estimat această durată la 20 de luni, și prin faptul că a acordat astfel o despăgubire pentru prejudiciul material suferit de Gascogne pe o perioadă de 6 luni, deși Tribunalul a statuat în mod expres că prejudiciul material suferit constă în plata unor comisioane de constituire a unei garanții bancare în perioada corespunzătoare depășirii termenului rezonabil (și anume o perioadă de 20 de luni), Tribunalul s-a contrazis în mod clar și nu a acordat relevanță propriilor concluzii.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, Gascogne susține că, prin faptul că a aplicat modalități de calcul al prejudiciului material diferite de cele prezentate inițial de recurente, fără ca acestea din urmă să se fi putut pronunța cu privire la consecințele pe care acest mod de calcul le-a putut produce, Tribunalul a încălcat dreptul la apărare.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv, recurente susțin că, prin faptul că a statuat că nu putea acorda o despăgubire pentru prejudiciul moral suferit, al cărui quantum părea prea ridicat analizat proporțional în raport cu amenda aplicată de Comisia Europeană, cu motivarea că, potrivit jurisprudenței, instanța Uniunii nu poate repune în discuție, în totalitate sau în parte, quantumul amenzii ca urmare a nerespectării unui termen rezonabil, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în interpretarea și aplicarea jurisprudenței menționate.

Prin intermediul celui de al cincilea motiv, recurente susțin că, prin faptul că a refuzat să admită cererea de despăgubire pentru prejudiciul moral suferit, cu motivarea că, ținând seama de nivelul său, acordarea reparației solicitate de recurente ar conduce, în fapt, la repunerea în discuție a quantumului amenzii aplicate acestora din urmă, cu toate că dispozițiile articolelor 256 alineatul (1) și 340 alineatul (2) TFUE urmăresc tocmai să permită oricărei reclamante care suferă prejudicii cauzate de instituțiile europene obținerea unei reparații în fața Tribunalului, Tribunalul a lipsit de eficiență și a încălcat dispozițiile articolelor 256 alineatul (1) și 340 alineatul (2) TFUE, precum și dreptul la o cale de atac efectivă.

Prin intermediul celui de al șaselea motiv, recurente susțin că, prin faptul că a acordat acestora o despăgubire de 5 000 de euro pentru prejudiciul moral suferit, deși Tribunalul, pe de o parte, a considerat că repararea prejudiciului moral nu putea repune în discuție, nici măcar în parte, quantumul amenzii aplicate de Comisie, și, pe de altă parte, a recunoscut în mod expres existența unui prejudiciu moral suferit de recurente, care se impunea a fi reparat având în vedere „amplarea încălcării termenului rezonabil” și „eficacitatea prezentei acțiuni”, Tribunalul s-a contrazis în mod clar.

Prin intermediul celui de al șaptelea motiv, recurente susțin că, prin faptul că a statuat, fără a prezenta o justificare în acest sens, că, pe de o parte, constatarea încălcării termenului rezonabil de soluționare ar fi suficientă, având în vedere obiectul și gravitatea acestei încălcări, pentru a repara pretinsa atingere adusă reputației, și că, pe de altă parte, o despăgubire de 5 000 de euro constituie o reparare corespunzătoare a prejudiciului moral suferit, Tribunalul nu a respectat obligația de motivare.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 28 martie 2017 – El-Qaddafi/Consiliul

(Cauza T-681/14) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva Libiei — Înghețarea fondurilor — Restricții privind intrarea sau trecerea în tranzit pe teritoriul Uniunii — Menținerea numelui reclamantei — Drept la apărare — Obligația de motivare”)

(2017/C 151/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Aisha Muammer Mohamed El-Qaddafi (Mascot, Oman) (reprezentanți: inițial J. Jones, QC, ulterior S. Bafadhel, barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: S. Kyriakopoulou și A. de Elera-San Miguel Hurtado, agenți)

Obiectul

Cerere formulată în temeiul articolului 263 TFUE, prin care se solicită anularea, pe de o parte, a Deciziei 2014/380/PESC a Consiliului din 23 iunie 2014 de modificare a Deciziei 2011/137/PESC privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia (JO 2014, L 183, p. 52), în măsura în care menține numele reclamantei pe lista care figurează în anexele I și III la Decizia 2011/137/PESC a Consiliului din 28 februarie 2011 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia (JO 2011, L 58, p. 53), și pe de altă parte, a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 689/2014 al Consiliului din 23 iunie 2014 privind punerea în aplicare a articolului 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 204/2011 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia (JO 2014, L 183, p. 1), în măsura în care menține numele reclamantei pe lista care figurează în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 204/2011 al Consiliului din 2 martie 2011 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia (JO 2011, L 58, p. 1).

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia 2014/380/PESC a Consiliului din 23 iunie 2014 de modificare a Deciziei 2011/137/PESC privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia, în măsura în care menține numele doamnei Aisha Muammer Mohamed El-Qaddafi pe lista care figurează în anexele I și III la Decizia 2011/137/PESC a Consiliului din 28 februarie 2011 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia.
- 2) Anulează Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 689/2014 al Consiliului din 23 iunie 2014 privind punerea în aplicare a articolului 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 204/2011 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia, în măsura în care menține numele doamnei El-Qaddafi pe lista care figurează în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 204/2011 a Consiliului din 2 martie 2011 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia.
- 3) Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 431, 1.12.2014.

Hotărârea Tribunalului din 30 martie 2017 – Grecia/Comisia

(Cauza T-112/15) ⁽¹⁾

[„FEOGA — Secțiunea «Garantare» — FEAGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 — Regulamentul (CE) nr. 796/2004 — Schemă de ajutoare pe suprafață — Noțiunea de pășuni permanente — Obligația de motivare — Proportionalitate — Corecție financiară forfetară — Deducerea corecției anterioare”]

(2017/C 151/35)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Republica Elenă (reprezentanți: inițial I. Chalkias, G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou și A. Vasilopoulou, ulterior G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou și A. Vasilopoulou, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial D. Triantafyllou și A. Marcoulli, ulterior D. Triantafyllou, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea Deciziei de punere în aplicare 2014/950/UE a Comisiei din 19 decembrie 2014 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul secțiunii „Garantare” a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEAGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO 2014, L 369, p. 71).

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia de punere în aplicare 2014/950/UE a Comisiei din 19 decembrie 2014 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul secțiunii „Garantare” a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEAGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) în măsura în care privește valoarea corecției de 5 007 867,36 euro, a deducerii de 2 318 055,75 euro și a incidenței financiare de 2 689 811,61 euro care privește cheltuieli efectuate de Republica Elenă în sectorul de dezvoltare rurală FEADR Axe 2 (2007-2013, măsuri legate de suprafață), pentru anul de exercițiu fiscal 2009, pentru deficiențele privind sistemul de identificare a parcelelor agricole (LPIS) și controalele la fața locului (al doilea pilon, anul de cerere 2008)
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Republica Elenă suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 171, 26.5.2015.

Hotărârea Tribunalului din 28 martie 2017 – Deutsche Telekom/Comisia

(Cauza T-210/15) ⁽¹⁾

[„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente aferente unei proceduri de aplicare a normelor de concurență — Refuzul accesului — Obligația de motivare — Excepție privind protecția intereselor comerciale ale unui terț — Excepție privind protecția obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit — Interes public superior — Consultarea terților — Transparență — Lipsa unui răspuns la o cerere de confirmare în termenele stabilite”]

(2017/C 151/36)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Deutsche Telekom AG (Bonn, Germania) (reprezentanți: A. Rosenfeld și O. Corzilius, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial J. Vondung și A. Buchet, ulterior F. Erlbacher, P. Van Nuffel și A. Dawes, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei Comisiei din 17 februarie 2015 prin care s-a refuzat accesul reclamantei la documentele privind procedura de abuz de poziție dominantă cu referința COMP/AT.40089 – Deutsche Telekom.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Deutsche Telekom AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 270, 17.8.2015.

Hotărârea Tribunalului din 29 martie 2017 – J & Joy/EUIPO – Joy-Sportswear (J AND JOY)

(Cauza T-387/15) ⁽¹⁾

„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Marca Uniunii Europene verbală J AND JOY — Marcă națională figurativă anterioară joy SPORTSWEAR — Motive relative de refuz — Risc de confuzie — Similitudine a produselor — Similitudine a semnelor — Criterii de apreciere — Marcă complexă — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”

(2017/C 151/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: J & Joy SA (Waremmе, Belgia) (reprezentanți: A. Maqua, C. Pirenne și C. Smits, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: H. O'Neill, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Joy-Sportswear GmbH (Ottensoo, Germania) (reprezentant: T. Kiphuth, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 22 aprilie 2015 (cauza R 1352/2014-2) privind o procedură de opoziție între Joy-Sportswear și J & Joy.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă J & Joy SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 381, 16.11.2015.

Hotărârea Tribunalului din 29 martie 2017 – J & Joy/EUIPO – Joy-Sportswear (JN-JOY)(Cauza T-388/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Marcă a Uniunii Europene verbală JN-JOY — Marcă națională figurativă anterioară joy SPORTSWEAR — Motive relative de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea produselor — Similitudinea semnelor — Criterii de apreciere — Marcă complexă — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 151/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: J & Joy SA (Waremmе, Belgia) (reprezentanți: A. Maqua, C. Pirenne și C. Smits, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: H. O'Neill, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Joy-Sportswear GmbH (Ottensоos, Germania) (reprezentant: T. Kiphuth, avocat)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 22 aprilie 2015 (cauza R 1353/2014-2) privind o procedură de opoziție între Joy-Sportswear și J & Joy

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă J & Joy SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 381, 16.11.2015.

Hotărârea Tribunalului din 29 martie 2017 – J & Joy/EUIPO – Joy-Sportswear (J&JOY)(Cauza T-389/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Marca Uniunii Europene figurativă J&JOY — Marca națională figurativă anterioară joy SPORTSWEAR — Motive relative de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea produselor — Similitudinea semnelor — Criterii de apreciere — Marcă complexă — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 151/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: J & Joy SA (Waremmе, Belgia) (reprezentanți: A. Maqua, C. Pirenne și C. Smits, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: H. O'Neill, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Joy-Sportswear GmbH (Ottensоos, Germania) (reprezentant: T. Kiphuth, avocat)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 22 aprilie 2015 (cauza R 1355/2014-2) privind o procedură de opoziție între Joy-Sportswear și J & Joy

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă J & Joy SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 381, 16.11.2015.

Hotărârea Tribunalului din 29 martie 2017 – Țările de Jos/Comisia

(Cauza T-501/15) ⁽¹⁾

[„FEGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Sistem integrat de administrare și control — Reduceri și excluderi în caz de nerespectare a normelor de ecocondiționalitate — Nerespectare minoră — Articolul 24 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 — Articolul 71 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 — Sarcina probei — Interpretarea anexei II la Regulamentul (CE) nr. 73/2009”]

(2017/C 151/40)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamant: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M. Bulterman, B. Koopman și H. Stergiou, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: H. Kranenborg și D. Triantafyllou, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantului: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: inițial C. Brodie, ulterior J. Kraehling, și în final J. Kraehling și G. Brown, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2015/1119 a Comisiei din 22 iunie 2015 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO 2015, L 182, p. 39), în măsura în care privește cheltuielile efectuate de Regatul Țărilor de Jos.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Regatul Țărilor de Jos suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 346, 19.10.2015.

Hotărârea Tribunalului din 28 martie 2017 – Regent University/EUIPO – Regent's College (REGENT UNIVERSITY)**(Cauza T-538/15) ⁽¹⁾****[„Marca Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbală REGENT UNIVERSITY — Marca națională figurativă anterioară REGENT'S COLLEGE — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]****(2017/C 151/41)**

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Regent University (Virginia Beach, Virginia, Statele Unite) (reprezențanți: E. Himsworth, QC, și D. Wilkinson, solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Bonne, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Regent's College (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: S. Malynicz, QC)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 6 iulie 2015 (cauza R 1859/2014-2), privind o procedură de declarare a nulității între Regent's College și Regent University

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Regent University la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 371, 9.11.2015.

Hotărârea Tribunalului din 29 martie 2017 – Alcohol Countermeasure Systems (International)/EUIPO – Lion Laboratories (ALCOLOCK)**(Cauza T-638/15) ⁽¹⁾****[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbale ALCOLOCK — Marca Regatului Unit verbală ALCOLOCK — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (1) litera (a) și (b) și articolul 53 alineatul (1) litera (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Utilizare serioasă a mărcii anterioare”]****(2017/C 151/42)**

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. (Toronto, Canada) (reprezențanți: E. Baud și P. Marchiset, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Hanne, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Lion Laboratories Ltd (Barry, Regatul Unit)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 11 august 2015 (cauza R 1323/2014-1), referitoare la o procedură de declarare a nulității între Lion Laboratories și Alcohol Countermeasure Systems (International).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 16, 18.1.2016.

Hotărârea Tribunalului din 28 martie 2017 – Portugalia/Comisia**(Cauza T-733/15) ⁽¹⁾**

(„Neexecutarea unei hotărâri a Curții prin care se constată neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Penalitate cu titlu cominatoriu — Decizie de lichidare a penalității cu titlu cominatoriu — Abrogarea măsurii naționale în litigiu — Data încetării neîndeplinirii obligațiilor”)

(2017/C 151/43)*Limba de procedură: portugheza***Părțile**

Reclamantă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes și M. Figueiredo, agenți, asistați de L. Silva Morais, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Nicolae și P. Costa de Oliveira, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, având ca obiect anularea Deciziei Ares(2015)4178538 a Comisiei din 8 octombrie 2015, prin care se solicită Republicii Portugheze plata sumei de 580 000 euro, ce corespunde penalității cu titlu cominatoriu lichidate pentru perioada cuprinsă între 25 iunie și 21 august 2014, pentru executarea Hotărârii din 25 iunie 2014, Comisia/Portugalia (C-76/13, nepublicată, EU:C:2014:2029).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Republica Portugheză la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 68, 22.2.2016.

Hotărârea Tribunalului din 3 aprilie 2017 – Germania/Comisia**(Cauza T-28/16) ⁽¹⁾**

(„FEGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Dezvoltare rurală — Comasări ale terenurilor și renovări ale satelor — Criterii de selectare a operațiunilor — Principiul cooperării loiale — Subsidiaritate — Încredere legitimă — Proportionalitate — Obligația de motivare”)

(2017/C 151/44)*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezentanți: inițial T. Henze și A. Lippstreu, ulterior T. Henze și D. Klebs, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Aquilina și B. Eggers, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea articolului 1 și a anexei la Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2098 a Comisiei din 13 noiembrie 2015 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO 2015, L 303, p. 35), în măsura în care exclud plățile efectuate în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) de către organismul de plată competent din Republica Federală Germania, în cuantum total de 7 719 920,30 euro.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Republica Federală Germania la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 98, 14.3.2016.

Hotărârea Tribunalului din 30 martie 2017 – Apax Partners UK/EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX PARTNERS)

(Cauza T-209/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale APAX PARTNER — Marca internațională verbală anterioară APAX — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea serviciilor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 151/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Apax Partners UK Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: D. Rose și J. Warner, solicitors)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Ivanauskas, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Apax Partners Midmarket (Paris, Franța) (reprezentant: C. Joly, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 17 februarie 2016 (cauza R 1611/2014-2) privind o procedură de declarare a nulității între Apax Partners Midmarket și Apax Partners UK

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Apax Partners UK Ltd la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor necesare efectuate de Apax Partners Midmarket în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).

⁽¹⁾ JO C 232, 27.6.2016.

Hotărârea Tribunalului din 3 aprilie 2017 – Cop/EUIPO – Conexa (AMPHIBIAN)(Cauza T-215/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca figurativă AMPHIBIAN — Motive absolute de refuz — Caracter distinctiv — Lipsa caracterului descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 151/46)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Cop Vertriebs-GmbH (Aresing, Germania) (reprezentant: H. Hofmann, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Hanf, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Conexa LLC (Dover, Delaware, Statele Unite) (reprezentant: H. Twelmeier, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 7 martie 2016 (cauza R 1984/2015-4) privind o procedură de declarare a nulității între Cop și Conexa

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Cop Vertriebs-GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 251, 11.7.2016.

Acțiune introdusă la 23 februarie 2017 – Proximus/Consiliul

(Cauza T-117/17)

(2017/C 151/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Proximus SA/NV (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: B. Schutyser, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Consiliului, notificată reclamantei la 23 decembrie 2016, de a atribui contractul unui alt ofertant, iar nu reclamantei;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv întemeiat pe faptul că metodologia aplicată în vederea evaluării prețului ofertelor nu permite alegerea ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic, conform cerințelor dreptului Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 22 februarie 2017 – Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton Dimosion Ergon/BCE

(Cauza T-124/17)

(2017/C 151/48)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton Dimosion Ergon (Atena, Grecia) (reprezentant: Miliarakis Petros, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- admiterea prezentei acțiuni;
- obligarea pârâtei, Banca Centrală Europeană (BCE), la plata, în numele sectorului TSMEDE [ingineri și întreprinzători de lucrări publice], către actuala instituție de asigurări sociale EFKA, a sumei de: a) 1 606 539 086,28 euro, reprezentând valoarea nominală a capitalului social al fostei ETAA și b) 84 285 086,36 euro, reprezentând obligațiuni, plus dobânzile legale de la data formulării prezentei acțiuni până la efectuarea plății (în subsidiar, obligarea BCE la plata oricărei sume compensatorii care va fi stabilită în urma expertizei solicitate);
- dispunerea, în conformitate cu prevederile Regulamentului de procedură al Tribunalului, a unei expertize pentru a stabili valoarea exactă a prejudiciului suferit de membrii reclamantei și, în orice caz, de sectorul TSMEDE al fostei ETAA, actuala EFKA;
- obligarea pârâtei să prezinte acordul său [de schimb] din 15 februarie 2012 cu Republica Elenă și
- obligarea BCE la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive:

1. Prin intermediul prezentei acțiuni se invocă răspunderea extracontractuală a BCE întrucât față de o instituție de asigurări sociale, cu alte cuvinte o instituție financiară, nu a existat Private Sector Involvement (PSI), ci Official Sector Involvement (OSI).
2. Prin intermediul prezentei acțiuni se evidențiază legătura Băncii Greciei, în calitate de membru al Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC), cu BCE și, în consecință, legătura de cauzalitate privind gestionarea OSI de către Banca Greciei și răspunderea pentru omisiune a BCE pentru că a permis aplicarea OSI unui membru al SEBC. În plus, prin intermediul prezentei acțiuni se evidențiază răspunderea BCE pentru funcționarea Collective Action Clauses (CACs) în detrimentul instituțiilor de securitate socială.
3. Prin intermediul prezentei acțiuni se invocă răspunderea extracontractuală a BCE pentru că nu a anulat prompt și, în orice caz, începând de la 21 iulie 2011 (în subsidiar, de la 26 octombrie 2011) Decizia din 6 mai 2010 (BCE 2010/3-2010/268/UE), prin care a garantat, în special, „separat de orice evaluare externă a creditului” (a se înțelege evaluările agenților de rating Standard & Poor’s, Fitch și Moody’s), validitatea obligațiunilor grecești. Cu o întârziere semnificativă, și anume la 27 februarie 2012, BCE a anulat decizia din 6 mai 2010 prin Decizia (BCE) 2012/133/UE. Prin urmare, pentru o lungă perioadă, prin comportamentul său omisiv, aceasta a întărit încrederea legitimă în obligațiunile grecești.
4. Prin intermediul prezentei acțiuni se arată că, prin intermediul OSI, BCE a fost exclusă de la restructurarea datoriei publice a Greciei, astfel cum au fost excluse prin intervenția acesteia și băncile centrale naționale. Această excludere încalcă însă principiul egalității de tratament.

5. Prin intermediul prezentei acțiuni se arată că un stat membru al Uniunii Europene și, în special, al zonei euro nu poate proceda în mod unilateral, prin intermediul sistemului juridic intern (Parlament – Consiliu de miniștri – Decizii ministeriale) la restructurarea unilaterală a datoriei publice, fără aprobarea BCE sau fără consimțământul tacit al acesteia, întrucât ar provoca haos financiar. În speță, există un consimțământ tacit al BCE și, prin urmare, este angajată răspunderea extracontractuală a acesteia pentru prejudicii în cuantum de 53,3 %, un nivel care afectează esența însăși a dreptului de proprietate. Se subliniază legătura de cauzalitate dintre răspunderea, pentru omisiune, a BCE pentru prejudiciile în cauză, comportamentul culpabil al organelor acesteia și răspunderea sa extracontractuală.

Acțiune introdusă la 11 martie 2017 – Le Pen/Parlamentul

(Cauza T-161/17)

(2017/C 151/49)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Marine Le Pen (Saint-Cloud, Franța) (reprezentanți: M. Ceccaldi și J.-P. Le Moigne, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Secretarului General al Parlamentului European din 6 ianuarie 2017, adoptată în aplicarea articolelor 33, 43, 62, 67 și 68 din Decizia 2009/C 159/01 a Biroului Parlamentului European din 19 mai și din 9 iulie 2008 „privind normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European”, cu modificările ulterioare, prin care s-a constatat o creanță față de reclamantă în sumă de 41 554 euro cu titlu de sume plătite în mod nejustificat în cadrul asistenței parlamentare și prin care se motivează recuperarea acesteia și se însărcinează ordonatorul competent, în colaborare cu contabilul instituției, să procedeze la recuperarea sumei amintite în aplicarea articolului 68 din normele de aplicare și a articolelor 66, 78, 79 și 80 din Regulamentul financiar;
- anularea notei de debit nr. 2017-22 din 11 ianuarie 2017, prin care se informează reclamanta cu privire la faptul că, prin Decizia Secretarului General din 6 ianuarie 2017, s-a constatat în privința sa o creanță de 41 554 euro, [și se dispune] recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat cu titlu de asistență parlamentară [în aplicarea] articolului 68 din normele de aplicare și a articolelor 78, 79 și 80 din Regulamentul financiar;
- obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată;
- obligarea Parlamentului European la plata către doamna Le Pen, cu titlu de rambursare a cheltuielilor de judecată recuperabile, a sumei de 50 000 euro.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe vicii care afectează legalitatea externă a actelor atacate. Acest motiv este împărțit în cinci aspecte:
 - Primul aspect, potrivit căruia competența în materie de decizii financiare privind deputații ar reveni Biroului Parlamentului European, iar nu Secretarului General;
 - Al doilea aspect, potrivit căruia Biroul Parlamentului European nu ar putea modifica natura și întinderea competenței sale. Or, în privința soluționării unor probleme financiare referitoare la un deputat european, Secretarul General nu ar justifica nicio delegare validă din partea președintelui Biroului Parlamentului care să îi dea puterea de a adopta și de a notifica actele atacate;
 - Al treilea aspect, potrivit căruia actele atacate nu ar fi suficient motivate și ar da dovadă de un caracter arbitrar;
 - Al patrulea aspect, întemeiat pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură;

- Al cincilea aspect, întemeiat pe absența unei examinări personale a dosarului de către Secretarul General al Parlamentului European.
2. Al doilea motiv întemeiat pe vicii care afectează legalitatea internă a actelor atacate. Acest motiv este împărțit în șase aspecte:
- Primul aspect, întemeiat pe o atingere adusă principiilor încrederii legitime și securității juridice;
 - Al doilea aspect, întemeiat pe inexistența faptelor invocate în susținerea actelor atacate;
 - Al treilea aspect, potrivit căruia actele atacate ar fi afectate de un abuz de putere;
 - Al patrulea aspect, potrivit căruia actele atacate ar fi afectate de un abuz de procedură;
 - Al cincilea aspect, întemeiat pe caracterul discriminatoriu al actelor atacate și pe existența unui *fumus persecutionis*;
 - Al șaselea aspect, întemeiat pe lipsa de independență a OLAF.

Acțiune introdusă la 8 martie 2017 – EKETA/Comisia

(Cauza T-166/17)

(2017/C 151/50)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Tesalonic, Grecia) (reprezentanți: V.Christianos și S. Paliou, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că cererea Comisiei Europene către EKETA de a restitui suma de 197 799,52 EUR corespunzătoare plății primite de aceasta pentru proiectul SENSATION, cerere formulată în nota de debit 3241615291/29.11.2016, este nefondată în ceea ce privește suma de 191 039,55 EUR;
- constatarea faptului că suma de 191 039,55 EUR constituie costuri eligibile și că EKETA nu este obligată să restituie respectiva sumă Comisiei Europene și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

1. Prin intermediul prezentei acțiuni, Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) contestă creanțele pe care Comisia le-a menționat în nota de debit 3241615291/29.11.2016 în ceea ce privește participarea la proiectul SENSATION. Prin nota de debit menționată, Comisia a solicitat ca EKETA să restituie o parte din plata primită pentru proiectul SENSATION, într-un quantum de 197 799,52 EUR. Cererea a urmat unui control la fața locului efectuat de Comisia Europeană la instalațiile reclamantei.
2. În acest context, reclamanta solicită ca Tribunalul, în temeiul articolului 272 TFUE, să constate că, din quantumul menționat în nota de debit, suma de 191 039,55 EUR constituie costuri eligibile și că EKETA nu este obligată să restituie această sumă Comisiei.
3. EKETA susține că quantumul menționat de 191 039,55 EUR este constituit din costuri eligibile de personal, costuri de subcontractare și costuri indirecte, pe care Comisia le-a respins în mod nelegal ca fiind costuri neeligibile. Caracterul eligibil al costurilor reclamantei este confirmat informațiile pe care le-a comunicat Comisiei Europene cu ocazia controlului la fața locului, în corespondența ulterioară, precum și în fața Tribunalului.

A acțiune introdusă la 16 martie 2017 – CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs/Comisia**(Cauza T-168/17)**

(2017/C 151/51)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH (Viena, Austria) (reprezentant: A. Schuster, Rechtsanwalt)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- admiterea acțiunii în anulare și anularea deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită declararea nulității Deciziei C (2017) 247 final a Comisiei din 13 ianuarie 2017 privind cererea de confirmare formulată de reclamantă privind accesul la dosar potrivit Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea unor condiții de formă esențiale, în special motivarea insuficientă.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului tratatelor

Reclamanta susține că excepțiile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 aplicate de Comisie sunt nelegale, întrucât contravin unor norme de drept primar cu rang superior, în special articolelor 42 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

În plus, prioritatea de aplicare a dreptului primar de rang superior în raport cu dreptul derivat contrar ar fi valabilă și în dreptul Uniunii, astfel încât și pentru acest motiv, Comisia nu ar fi trebuit să aplice excepțiile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76)

A acțiune introdusă la 17 martie 2017 – Ralph/EUIPO**(Cauza T-169/17)**

(2017/C 151/52)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamant:* Ralph Pethke (Alicante, Spania) (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei PERS-AFFECT-16-134 din 17 octombrie 2016 de schimbare a repartizării din postul de director al departamentului „Operațiuni” într-un post în cadrul organismului de supraveghere și de retrogradare ca administrator, cu efect de la 17 octombrie 2016;

- plata de daune interese pentru prejudiciul material și moral pe care l-a suferit ca urmare a nelegalității, și
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dispozițiilor referitoare la procedura disciplinară, care figurează în Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”).

Reclamantul susține că retrogradarea sa din postul de director de departament într-un post de administrator lipsit de perspective de carieră nu constituie o schimbare a repartizării legitime, ci o retrogradare disciplinară care, în lipsa altui temei juridic, ar fi presupus o procedură disciplinară. Pârâțul ar fi încălcat astfel dispozițiile prevăzute la articolul 86 din statut și la anexa IX la statutul menționat.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe nelegalitatea schimbării repartizării și pe abuzul de putere

Reclamantul susține că nu sunt îndeplinite condițiile pentru o schimbare a repartizării obișnuite. Astfel, schimbarea repartizării/retrogradarea căreia i-a făcut obiectul nu este în interesul serviciului, diversele motive (fluctuante) invocate pentru a o justifica constituie o indicație a abuzului de putere și nu a fost respectat nici principiul echivalenței necesar pentru o schimbare a repartizării obișnuite.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea interdicției arbitrar și pe încălcarea interzicerii discriminării pe motive de sex

Reclamantul consideră că schimbarea repartizării/retrogradarea căreia i-a făcut obiectul în scopul creșterii proporției de femei în posturile superioare de conducere constituie o discriminare directă pe motive de sex.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității

Reclamantul critică faptul că schimbarea disciplinară a repartizării sale constituie o măsură neproporțională intervenită în cadrul reorganizării interne a EUIPO.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la bună administrare și pe neîndeplinirea obligației de solitudine – Atingere adusă integrității fizice și psihice a reclamantului – Hărțuire

În cadrul celui de al cincilea motiv, reclamantul susține că retrogradarea sa „brută” constituie o atingere adusă integrității sale fizice și psihice și că nu este conformă cu nivelul minim pe care îl presupune o bună administrare.

Acțiunile și omisiunile EUIPO au cauzat reclamantului un prejudiciu material și moral care necesită reparație.

Acțiune introdusă la 15 martie 2017 – EKETA/Comisia

(Cauza T-177/17)

(2017/C 151/53)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptixis (EKETA) (Tesalonic, Grecia) (reprezentanți: V.Christianos și S. Paliou, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că cererea Comisiei Europene către EKETA de a restitui suma de 211 185,95 EUR corespunzătoare plății primite de aceasta pentru proiectul ASK-IT, cerere formulată în nota de debit 3241615292/29.11.2016, este nefondată în ceea ce privește suma de 143 910,77 EUR;
- constatarea faptului că suma de 143 910,77 EUR constituie costuri eligibile și că EKETA nu este obligată să restituie respectiva sumă Comisiei Europene și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

1. Prin intermediul prezentei acțiuni, Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptixis (denumită în continuare „EKETA”) contestă creanțele pe care Comisia le-a menționat în nota de debit 3241615292/29.11.2016 în ceea ce privește participarea la proiectul ASK-IT. Prin nota de debit menționată, Comisia a solicitat ca EKETA să restituie o parte din plata primită pentru proiectul ASK-IT, într-un cuantum de 211 185,95 EUR. Cererea a urmat unui control la fața locului efectuat de Comisia Europeană la instalațiile reclamantei.
2. În acest context, reclamanta solicită ca Tribunalul, în temeiul articolului 272 TFUE, să constate că, din cuantumul menționat în nota de debit, suma de 143 910,77 EUR constituie costuri eligibile și că EKETA nu este obligată să restituie această sumă Comisiei.
3. EKETA susține că cuantumul menționat de 143 910,77 EUR este constituit din costuri eligibile de personal, costuri de subcontractare și costuri indirecte, pe care Comisia le-a respins în mod nelegal ca fiind costuri neeligibile. Caracterul eligibil al costurilor reclamantei este confirmat informațiile pe care le-a comunicat Comisiei Europene cu ocazia controlului la fața locului, în corespondența ulterioară, precum și în fața Tribunalului.

Acțiune introdusă la 21 martie 2017 – Menta y Limón Decoración/EUIPO – Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma (Reprezentarea unui bărbat în costum regional)

(Cauza T-183/17)

(2017/C 151/54)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Menta y Limón Decoración, SL (Argame, Spania) (reprezentant: E. Estella Garbayo, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma (Santa Cruz de La Palma, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă (Reprezentarea unui bărbat în costum regional) – marca Uniunii Europene nr. 10 822 013

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 9 ianuarie 2017 în cauza R 510/2015-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;

- confirmarea deciziei din 28 ianuarie 2015 adoptate în primă instanță de divizia de anulare a EUIPO prin care marca nr. 10 822 013, a cărei înregistrare a fost solicitată de Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma, a fost declarată nulă în totalitate;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri, precum și a celor aferente procedurilor căii de atac și opoziției.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 53 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 20 martie 2017 – EKETA/Comisia

(Cauza T-189/17)

(2017/C 151/55)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Tesalonic, Grecia) (reprezentanți: V.Christianos și S. Paliou, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că cererea Comisiei Europene către EKETA de a restitui suma de 64 720,19 EUR corespunzătoare plății primite de aceasta pentru proiectul HUMABIO, cerere formulată în nota de debit 3241615288/29.11.2016, este nefondată în ceea ce privește suma de 27 830,27 EUR;
- constatarea faptului că suma de 27 830,27 EUR constituie costuri eligibile și că EKETA nu este obligată să restituie respectiva sumă Comisiei Europene și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

1. Prin intermediul prezentei acțiuni, Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (denumită în continuare „EKETA”) contestă creanțele pe care Comisia le-a menționat în nota de debit 3241615288/29.11.2016 în ceea ce privește participarea la proiectul HUMABIO. Prin nota de debit menționată, Comisia a solicitat ca EKETA să restituie o parte din plata primită pentru proiectul HUMABIO, într-un cuantum de 64 720,19 EUR. Cererea a urmat unui control la fața locului efectuat de Comisia Europeană la instalațiile reclamantei.
2. În acest context, reclamanta solicită ca Tribunalul, în temeiul articolului 272 TFUE, să constate că, din cuantumul menționat în nota de debit, suma de 27 830,27 EUR constituie cheltuieli eligibile și că EKETA nu este obligată să restituie această sumă Comisiei.
3. EKETA susține că cuantumul menționat de 27 830,27 EUR este constituit din costuri eligibile de personal și costuri indirecte, pe care Comisia le-a respins în mod nelegal ca fiind costuri neeligibile. Caracterul eligibil al costurilor reclamantei este confirmat informațiile pe care le-a comunicat Comisiei Europene cu ocazia controlului la fața locului, în corespondența ulterioară, precum și în fața Tribunalului.

Acțiune introdusă la 22 martie 2017 – EKETA/Comisia**(Cauza T-190/17)**

(2017/C 151/56)

*Limba de procedură: greaca***Părțile**

Reclamantă: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Tesalonic, Grecia) (reprezentanți: V.Christianos și S. Paliou, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că cererea Comisiei Europene către EKETA de a restitui suma de 172 992,15 EUR corespunzătoare plății primite de aceasta pentru proiectul CATER, cerere formulată în nota de debit 3241615289/29.11.2016, este nefondată în ceea ce privește suma de 112 737,15 EUR;
- constatarea faptului că suma de 112 737,15 EUR constituie costuri eligibile și că EKETA nu este obligată să restituie respectiva sumă Comisiei Europene și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

1. Prin intermediul prezentei acțiuni, Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (denumită în continuare „EKETA”) contestă creanțele pe care Comisia le-a menționat în nota de debit 3241615289/29.11.2016 în ceea ce privește participarea la proiectul CATER. Prin nota de debit menționată, Comisia a solicitat ca EKETA să restituie o parte din plata primită pentru proiectul CATER, într-un cuantum de 172 992,15 EUR. Cererea a urmat unui control la fața locului efectuat de Comisia Europeană la instalațiile reclamantei.
2. În acest context, reclamanta solicită ca Tribunalul, în temeiul articolului 272 TFUE, să constate că, din cuantumul menționat în nota de debit, suma de 112 737,15 EUR constituie costuri eligibile și că EKETA nu este obligată să restituie această sumă Comisiei.
3. EKETA susține că cuantumul menționat de 112 737,15 EUR este constituit din costuri eligibile de personal și costuri indirecte, pe care Comisia le-a respins în mod nelegal ca fiind costuri neeligibile. Caracterul eligibil al costurilor reclamantei este confirmat informațiile pe care le-a comunicat Comisiei Europene cu ocazia controlului la fața locului, în corespondența ulterioară, precum și în fața Tribunalului.

Acțiune introdusă la 27 martie 2017 – CeramTec/EUIPO – C5 Medical Werks (Nuanță de roz)**(Cauza T-195/17)**

(2017/C 151/57)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: CeramTec (Plochingen, Germania) (reprezentanți: A. Renck și E. Nicolás Gómez, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: C5 Medical Werks (Grand Junction, Colorado, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marcă figurativă de culoare roz – marca Uniunii Europene nr. 10 214 195

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 15 februarie 2017 în cauza R 930/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, în cazul în care va interveni în prezenta procedură, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolelor 59 și 83 din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 27 martie 2017 – Naftogaz of Ukraine/Comisia

(Cauza T-196/17)

(2017/C 151/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: NJSC Naftogaz of Ukraine (Kiev, Ucraina) (reprezentanți: D. Mjaaland, A. Haga, P. Grzejszczak și M. Krakowiak, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2016) 6950 a Comisiei din 28 octombrie 2016 privind reexaminarea derogării acordate Ostseepipeline-Anbindungsleitung de la cerințele referitoare la accesul terților și la reglementarea tarifelor adoptate potrivit Directivei 2003/55/CE; și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia Comisiei din anul 2016 este nulă din cauza lipsei de competență

- Articolul 36 alineatul (9) din Directiva 2009/73/CE nu conferă Comisiei competența de a aproba o decizie a autorității de reglementare referitoare la modificarea unei derogări acordate în temeiul articolului 36 alineatul (1) care a fost aprobată în prealabil
- În subsidiar, în cazul în care Comisia are competența de a aproba o asemenea decizie, aceasta are o astfel de competență numai în anumite situații, precum cele în care a avut loc o schimbare semnificativă a împrejurărilor de la data deciziei de aprobare anterioare. Comisia nu era îndreptățită să adopte decizia în împrejurările din prezenta cauză.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 36 alineatul (1) din Directiva 2009/73/CE

- În subsidiar, în cazul în care Comisia avea competența de a adopta decizia în principiu, aceasta ar fi putut să o adopte în mod legal numai dacă ar fi fost îndeplinite criteriile prevăzute la articolul 36 alineatul (1) din Directiva 2009/73/CE.
- Decizia a fost adoptată cu încălcarea articolului 36 alineatul (1) litera (a). Decizia nu va întări concurența în furnizarea de gaze naturale și nu va îmbunătăți siguranța alimentării în țările din Europa Centrală și de Est ale Uniunii Europene și ale Comunității Energiei.
- Decizia a fost adoptată cu încălcarea articolului 36 alineatul (1) litera (b). Nu există un risc legat de investiție, întrucât conducta relevantă este operațională din luna iulie 2011.
- Decizia a fost adoptată cu încălcarea articolului 36 alineatul (1) litera (e). Decizia afectează concurența și funcționarea efectivă a pieței interne în Uniunea Europeană și în Comunitatea Energiei și poate să consolideze poziția dominantă a PJSC Gazprom și a filialelor acesteia pe piața geografică relevantă și să contribuie la fragmentarea pieței interne după criterii naționale.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe nemotivare

- Decizia nu este suficient motivată și nu prezintă suficiente probe în susținerea concluziilor Comisiei, cu încălcarea articolului 296 TFUE.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 216 alineatul (2) TFUE

- Potrivit articolului 216 alineatul (2) TFUE, acordurile internaționale încheiate de Uniunea Europeană sunt obligatorii pentru instituțiile Uniunii.
- Cu încălcarea articolului 6 din Tratatul de instituire a Comunității Energiei, decizia poate să destabilizeze cadrul de reglementare și de piață care stimulează investițiile în rețelele de gaze, să reducă siguranța aprovizionării și să blocheze dezvoltarea concurenței. Cu încălcarea articolului 18 din Tratatul de instituire a Comunității Energiei, Decizia permite Gazprom să abuzeze de poziția sa dominantă pe piața relevantă.
- Cu încălcarea articolului 6 alineatul (1) din Tratatul privind Carta energiei, decizia afectează concurența în sectorul energiei. Cu încălcarea articolului 10 alineatul (1) din Carta energiei, decizia acordă Gazprom un tratament preferențial în calitate de investitor și are un efect negativ asupra investițiilor Naftogaz în sistemul ucrainean de transport al gazelor.
- Cu încălcarea articolului 274 din Acordul de asociere dintre Uniunea Europeană și Ucraina, decizia a fost adoptată fără consultarea sau cooperarea Ucrainei.

Acțiune introdusă la 28 martie 2017 –Abel și alții/Comisia

(Cauza T-197/17)

(2017/C 151/59)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Marc Abel (Montreuil, Franța) și alți 1438 de reclamanți (reprezentant: J. Assous, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- recunoașterea neregularității comportamentului Comisiei Europene;
- recunoașterea prejudiciului cauzat reclamanților ca urmare a adoptării Regulamentului (UE) 2016/646 al Comisiei din 20 aprilie 2016 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 692/2008 în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 6);

- obligarea Comisiei Europene la plata a 1 000 de euro pentru repararea prejudiciului moral cauzat reclamanților ca urmare a adoptării unui asemenea regulament și a unui euro simbolic pentru repararea prejudiciului material;
- pronunțarea unei somații împotriva Comisiei Europene prin care aceasta este obligată să fixeze la 1 „factorul de conformitate final” creat prin Regulamentul (UE) 2016/646 și să renunțe la „factorul de conformitate temporară” fixat la 2;
- obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă următoarele elemente:

1. Pârâta a săvârșit erori la momentul adoptării regulamentului în cauză, în cadrul exercitării competenței sale pe care i-a delegat-o Parlamentul european și Consiliul prin Regulamentul (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor (JO 2007, L 171, p. 1), în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei. Este vorba mai exact despre:
 - încălcarea normelor, atât primare cât și derivate, ale dreptului Uniunii în materie de mediu;
 - încălcarea normelor subsidiare de drept comunitar, precum principiile generale al neregresiunii, al precauției, al prevenției, al acționării la sursă și privind poluatorul-plătitor;
 - un abuz al normelor de procedură, întrucât Comisia nu putea utiliza procedura de reglementare cu control, pentru a modifica un element esențial al Regulamentului (CE) nr. 715/2007;
 - încălcarea normelor fundamentale de procedură, întrucât regulamentul în cauză nu a beneficiat de garanțiile democratice oferite de utilizarea procedurii legislative ordinare de codecizie a Parlamentului European și a Consiliului.
2. Existența unui prejudiciu real și sigur și a unei legături directe de cauzalitate între comportamentul Comisiei și prejudiciu invocat.

Acțiune introdusă la 29 martie 2017 – EKETA/Comisia

(Cauza T-198/17)

(2017/C 151/60)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptixis (EKETA) (Tesalonic, Grecia) (reprezentanți: V.Christianos și S. Paliou, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că cererea Comisiei Europene către EKETA de a restitui suma de 38 241,00 EUR corespunzătoare plății primite de aceasta pentru proiectul ACTIBIO, cerere formulată în nota de debit 3241615335/29.11.2016, este nefondată în ceea ce privește suma de 9 353,56 EUR;

- constatarea faptului că suma de 9 353,56 EUR constituie costuri eligibile și că EKETA nu este obligată să restituie respectiva sumă Comisiei Europene și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

1. Prin intermediul prezentei acțiuni, Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (denumită în continuare „EKETA”) contestă creanțele pe care Comisia le-a menționat în nota de debit 3241615335/29.11.2016 în ceea ce privește participarea la proiectul ACTIBIO. Prin nota de debit menționată, Comisia a solicitat ca EKETA să restituie o parte din plata primită pentru proiectul ACTIBIO, într-un cuantum de 38 241,00 EUR. Cererea a urmat unui control la fața locului efectuat de Comisia Europeană la instalațiile reclamantei.
 2. În acest context, reclamanta solicită ca Tribunalul, în temeiul articolului 272 TFUE, să constate că, din cuantumul menționat în nota de debit, suma de 9 353,56 EUR constituie costuri eligibile și că EKETA nu este obligată să restituie această sumă Comisiei.
 3. EKETA susține că cuantumul menționat de 9 353,56 EUR este constituit din costuri eligibile de personal și costuri indirecte, pe care Comisia le-a respins în mod nelegal ca fiind costuri neeligibile. Caracterul eligibil al costurilor reclamantei este confirmat informațiile pe care le-a comunicat Comisiei Europene cu ocazia controlului la fața locului, în corespondența ulterioară, precum și în fața Tribunalului.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)



Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO